

Forumul studențesc

● revistă a u. a. s. c. din centrul universitar timișoara ● anul IV ● nr. 3 (15) 1976 ● 16 pagini ● lei 1,50 ●

Să pregătim viitorul!

Puține săptămâni ne mai despart de sesiunea din vară. Pentru a putea privi în mod realist profilarea rezultatelor acestora, trebuie, mai intens decât altădată, să fim conștienți de faptul că în măsura în care pregătim din vreme sesiunea, vom fi mulțumiți și mindri de calificativele și aprecierile pe care le vom obține.

A ne onora sarcinile și îndatoririle nu înseamnă altceva decât a pune inimă în munca noastră, nu înseamnă altceva decât a ne strădui să punem cât mai mult prinos la temelie timpului viitor. „Viitor” semnifică și clipa care vine, cursul de miine, laboratorul săptăminal, seminarul ce urmează. „Viitorul” înseamnă concentrarea activității dintr-un an, într-un examen, două, ... cinci... Cu cât imaginea acestora va fi mai vie pentru noi în fiecare zi a acestei primăveri, cu atât vom fi mai activ prezenți la ora bilanțului, a analizei, a lansării spre mai departe.

Să gândim că reuniunea rezultatelor pe care le vom obține va fi cea mai autentică reprezentare a dorinței noastre de a fi tineri comuniști cu o înaltă conștiință. Să ne gândim că „acum” ne formăm ca oameni, că acum fiecare zi de primăvară folosită din plin înseamnă un mărunchi de prezent și viitor. A merge mină în mină cu prezentul și cu viitorul este pentru noi o datorie. Florile anofim-purilor și cîntecele tinereții sînt frumoase, pline de căldură și viață. Dar căldură și viață ne dă conștiința spirituală a activității noastre, a faptului că, tineri fiind, sintem entuziaști și ginditori, că „astăzi” îl pregătim pe „miine”.

Stăpinind clipa în mină, încălzind-o și trăind-o pe măsura aspirațiilor și calității de fineri cetățeni, ne creem acum un temelie trainic, multiplu pentru viitor. De fapt, „noi” ne pregătim viitorul. Pregătim viitorul comunist al tinereții, al poporului, al țării. Și-n primul rînd, să pregătim sesiunea!

FORUM STUDENȚESC

Petale de mai

... Cu ani în urmă, 55 la număr, se-nlise vestea pină-n zarea-albastră...

Cei ce munceau cu brațele și mintea, făureau PARTIDUL.

Pe roșul steag ce flutura în vînt, 8 Mai e scris cu litere de sînge.

Zi ce-o slăvim în vers și-n hore-ntinse,
Cei ce căzură-n lupte țara-i plînge.

Din cei ce viață datu-i-au sub soare și spusu-și-a cuvîntul fără teamă, ni-i azi conducător Izvoarele îi susură numele
Furnalele îi rostesc numele

Ogoarele prin rodul mînos îi cinstesc numele
Numele lui e PACE în toate limbile Pămîntului.

... Smirdan și Plevna, Grivița redută, sînt nume în decenii măsurate.

9 Mai 1877 e-n însăși ființa țării și a neamului.
Independența nu ne-a fost oferită. Am cucerit-o prin

jertfele dorobanților și pușcașilor. Ea este tezaurul nostru.

Nealirnare - cuvînt ce spune tuturor că acum sîntem liberi și stăpîni AICI.

În această țară așezată la rîspîntie de legendă și istorie.

... Să sune cavatul și buciumul să sune... E ziua biruinței.

Cele trei raze colorate: alb, negru, galben au incins Terra cu brațele unite-n joc.

„1 Mai” e ziua demnității celor ce muncesc.

Cuvîntul de îndemn la prietenie și solidaritate răsună și acum peste univers.

Se strîng în buchetul ei toate popoarele lumii, dornice de pace.

... Un singur cuvînt a fost rostit: PACE și soarele și-a trimis razele mai scinteietoare.

ca oricînd.

Un singur cuvînt: PACE și holdele scaldate în sînge au primit culoarea aprinsă a soarelui.

DIANA MARIA CAZAN

RĂSFRÎNGERI

Sărbătorile primăverii

Primăvara, distrată de obicei, ne-a zimbit colțuros câteva zile, a venit apoi cu zăpadă și a uitat cu desăvîrșire să ne aducă cel mai prețios „mărțișor” soarele...

Și totuși 1 Martie 1976 a sosit, mai așteptat ca oricînd în urma unei ierni grele, cu binevenitele mărțișoare, simbolul dragi pe care le purtăm cu o plăcere deosebită în fiecare an.

Putînd soare care le-a subliniat frumusețea, a descrețit frunțile și a adus zimbete.

Ca de obicei în Complexul studențesc timișorean, buna dispoziție a fost însoțită de dăruirea mărțișorului și reuniuni vesele în toate căminele. Studenții de la Construcții și Electro au avut grijă ca și de astă dată, 1 Martie să fie sărbătorit cu muzică, dans și multe, multe flori, împreună cu studentele locatari ale căminelor 12 și 13 Complex. Sărbătoarea mărțișorului a continuat cu serile de grupă din diferite facultăți, audiții muzicale organizate în incintele căminelor.

Buna dispoziție s-a extins în pregătirea, balurilor de primăvară organizate în cinstea următorului eveniment mult așteptat: 8 Martie.

De 8 Martie, un dar al primăverii, o surpriză — fulgi mari de zăpadă au subliniat frăgezimea și frumusețea sărbătoritelor.

Purtînd tradiția statornică în rîndurile studenților timișoreni, ziua femeii a fost primită cu plăcere, atît la balul primăverii, organizat de Facultatea de chimie în holul căminului 8, cît și de tineretele familiei locatari ale căminului 14 Complex.

Colegii noștri nu au uitat că și anul acesta sînt așteptați în fiecare cămin de fete, așa că au onorat gazdele cu prezența și buchete strălucitoare de flori.

Dar cum fiecare sărbătoare trece, 1 și 8 Martie au trecut, lăsînd în urmă o frumoasă amintire, alături de nelipsitele speranțe, că viața cotidiană va împrumuta de acum încolo mai multă culoare și limpezime.

Un plus de gingășie și tandrețe...

ANITTE MATEESCU

Mîna

— De unde ești?

— Din Guatemala. De ce mă întrebi?

— Mă gîndeam la tine, ... la cei pe care i-ai lăsat acasă în Guatemala. Mă gîndeam la ce ai simțit tu în ultimul timp.

— Da, e greu să fii atît de departe de casă și să nu știi aproape nimic de ai tăi. Cînd s-au declanșat cutremurele, nu mei știam ce să facem. Urmăream ziarele, emisiunile la televizor să aflăm noi vești Eram ca niște oameni flămînzi, care se săturau numai privind. Nu știi ce-nseamnă să stai cu frică: dacă-ți vei mai găsi mama sau tatăl, așa bătrîni cum erau, în viață? Frații și surorile, unii lăsați chiar în leagăn? Nu știi ce-nseamnă depărtarea de casă...

— Da, nu știu, dar încerc să mă pun în situația ta și a camarazilor tăi. Încerc și eu ca și colegii mei, să te fac, să vă facem, să nu simțiți atît de grea depărtarea de casă.

Aerul Guatemalei nu-l putem aduce aici ca să-l respirăm, dar aerul e același peste tot, oriunde te-ai duce.

Munții și apele nu vi le putem muta, dar vă primesc creștele Carpaților și riurile reci de munte cu limpezimea lor. Același cer ne acoperă, același soare își încălzește frații și părinții și te-mbracă în razele lui cînd mergi la cursuri. Aceeași oameni, cu inima largă cît oceanul te primesc printre ei și-ți oferă prietenia.

Intinde-le mîna și vei găsi printre ei prieteni. Ai încercat?

Încearcă!

Uite, eu îți întind mîna, Federico!

RODICA TIMIRCAN,
Medicină generală, anul III

A XIII-a Conferința națională a cercurilor științifice studențești

Dezvoltarea socialistă a țării noastre este generată în esență de o deosebită dezvoltare a economiei naționale, de o accentuare fără precedent a fenomenului de creștere economică și de progresul economic în sine. Un rol de o semnificație capitală, cu adînci implicații în toate domeniile existenței umane îl au știința și tehnica zilelor noastre, revoluția tehnologică înfăptuită de oameni spre binele și prosperitatea lor.

În țara noastră, în anii pe care-i trăim, progresul tehnico-științific înseamnă un factor hotărîtor în perpetuarea unei creșteri economice rapide, ținînd seama de ansamblul real al necesităților și posibilităților prezente și viitoare, de cerința reducerii decalajelor ce ne despart de țările dezvoltate, de înaintarea întregului popor spre un viitor fericit. În acest context, cercetarea științifică, inventivitatea minții omenești și dorința de mai bine și mai mult se constituie în elemente esențiale ale progresului multilateral al societății noastre socialiste. O deosebită atenție se a-

cordă coeziunii dintre teorie și practică, dintre știință și aplicație, dintre cercetare și producție. Însă legătura nu este bilaterală, unidirecționată. Învățămîntul întregeste unitatea, generînd elemente indispensabile bunei desfășurări atît a unei ample și intense munci de cercetare, cît și a producției bunurilor materiale, baza modului de producție menit să constituie cadrul în care cetățenii României socialiste își făuresc prezentul și viitorul.

Și nu lipsit de importanță, în acest cadru, este factorul „tinerete”. Tineretul studios din țara noastră își desăvîrșește mereu pregătirea, își îmbogățește mereu cunoștințele, își delimitează idealuri mereu mai îndrăznețe și pline de realism. Una din dimensiunile participării active și mature a studențimii noastre la procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, este cercetarea științifică studențească, în același timp o modalitate fericită de împlinire a învățămîntului cu cercetarea și producție. Realmente, producția in-

seamnă pentru studenții de azi, toate domeniile vieții economice, sociale, culturale, în care mîine vor fi specialiști, realizatori sau îndrumători.

Cea de-a XIII-a Conferință Națională a cercurilor științifice studențești s-a constituit în această primăvară într-o veritabilă confruntare a potențialului științific studențesc din centrele universitare ale țării. La Iași, București, Tirgu-Mureș sau Timișoara, pe secții și subsecții, studenții din toți anii de studiu au prezentat zeci și zeci de lucrări științifice, la un înalt nivel, ilustrînd puterea de concepție și spiritul de muncă, pe care studenții României socialiste le au înscrise în mințile și inimile lor. Au fost acordate premii, mențiuni, dar mai ales felicitări. Iar cîștigul cel mai mare a fost al Conferinței, al participanților, al celor care au aplicat și vor aplica rezultate ale cercetării studențești, al tineretului.

Iată numele celor care au reprezentat cu cinste centrul nostru universitar:

I.M.T.

Premiul II

1. A. Oprea anul IV M.G.
2. M. Porta anul IV Pediatrie

I.A.T.

Premiul I

1. Sabău I. anul V agronomie.

Premiul II

1. F. Demeter anul IV agronomie.
2. D. Popescu anul V Med. veterinară.

Premiul III

1. A. Bădiță — anul IV agronomie.
2. I. Irimes — anul V zootehnie.

Mențiuni

1. M. Verdeș — anul V agronomie.
2. D. Mateescu — anul V. Med. veterinară.

I.P.T.

Premiul I

1. Gh. Văduva — anul V mecanică.
T. Diamant — anul V mecanică.
A. Moricz — anul III mecanică.
2. P. Leontin — anul IV electrotehnică.
G. Reinhold — anul IV electrotehnică.
I. Jorja — anul IV electrotehnică.
S. Ivan — anul IV electrotehnică.
3. H. Bonomu — anul V chimie.
S. Soit — anul V chimie.

Premiul II

1. L. Mardary — subingineri.
I. Teodorescu — subingineri.
R. Pașca — subingineri.
2. A. Baya — absolvent construcții.
G. Silaghi — anul IV electrotehnică.
V. Tăpîrdea — anul IV electrotehnică.
I. Turcu — anul IV electrotehnică.
F. Sufarszky — anul IV electrotehnică.

Premiul III

1. G. Dumitru — anul IV mecanică.
V. Botea — anul IV mecanică.
C. Gligor — anul IV mecanică.
V. Stupariu — anul IV mecanică.
C. Voicu — anul IV mecanică.
Z. Filip — anul IV mecanică.
Z. Filip — anul IV mecanică.
2. C. Gogoneață — absolvent electrotehnică.
A. Török — absolvent electrotehnică.
M. Ivan — absolvent electrotehnică.
A. Illes — absolvent electrotehnică.
3. N. Udrescu — anul V constr. hidraulice.
O. Bordei — anul V constr. hidraulice.
M. Gherghina — anul V constr. hidraulice.
P. Vulpe — anul V constr. hidraulice.
4. M. Avram — anul V electrotehnică.
M. Pop — anul V electrotehnică.
5. C. Davidescu — anul V inginerie chimică.
D. Roșiu — anul V inginerie chimică.
6. L. Magheru — anul IV construcții.
I. Mechea — anul IV construcții.
I. Georgescu — anul IV construcții.
A. Stroescu — anul IV construcții.

Mențiuni

1. Gh. Arcereanu — anul IV electrotehnică.
E. Bărbulescu — anul IV electrotehnică.
I. Anton — anul IV electrotehnică.
2. A. Chicindecu — anul V electrotehnică.
3. P. Ilea — anul IV ing. chimică.
M. Idrîtoiu — anul IV ing. chimică.
L. Cristu — anul IV ing. chimică.
4. Fr. Tomasko — anul V ing. chimică.
M. Tomasko — anul III ing. chimică.
5. R. Galețiu — anul V ing. chimică.
6. M. Belei — anul II arhitectură.
T. Papp — anul II arhitectură.
Șt. Schieffer — anul II arhitectură.
O. Milea — anul II arhitectură.
7. I. Ruja — anul V electromecanică.

- A. Steian — anul V electromecanică.
V. Coita — anul V electromecanică.
P. Gherman — anul V electromecanică.

UNIVERSITATE

Premiul I

1. Călin Elena anul IV Ec. Ind.
2. G. Gheorghescu anul IV contabilitate.
3. M. Stăncescu anul II franceză.

Premiul II

1. I. Petrișor — anul IV Ec. Ind.
I. Purge — anul IV Ec. Ind.
I. Avasilioaică — anul III Ec. Ind.
V. Miloș — anul III Ec. Ind.
2. M. Bocoreanu — anul II Ec. Ind.
V. Avramescu — anul II Ec. Ind.
E. Borodi — anul II Ec. Ind.
T. Bota — anul II Ec. Ind.
I. Kosziba — anul II Ec. Ind.
S. Armean — anul II Ec. Ind.
3. M. Dascălu — anul IV Ec. Ind.
Gh. Băileșteanu — anul IV Ec. Ind.
4. R. Nubert — anul IV germană.

Premiul III

1. I. Ștefănescu — anul IV Ec. Ind.
2. E. Horvath — anul IV contabilitate E. A.
3. F. Elthes — anul IV contabilitate.
4. D. Negrescu — anul IV română.
5. D. Sops — anul III Șt. naturii.
6. M. Radu — anul IV Șt. naturii.
7. M. Viloiu — anul III Muzică.

Mențiuni

1. Gh. Băileșteanu — anul IV Ec. Ind.
2. A. Floca — anul III Ec. Ind.
C. Vanea — anul III Ec. Ind.
3. C. Grindeanu — anul III Ec. Ind.
M. Malancuș — anul III Ec. Ind.
N. Petoia — anul III Ec. Ind.
M. Crăciun — anul III Ec. Ind.
4. R. Popovici — anul III Ec. Ind.
D. Samson — anul III Ec. Ind.
5. M. Popa — anul IV contabilitate E. A.
6. M. Cioară — anul IV contabilitate E. A.
7. V. Cocos — anul IV contabilitate E. A.
8. Gh. Munteanu — anul IV contabilitate E. A.
9. D. Cotlet — anul IV contabilitate E. A.
10. C. Grindeanu — anul III Ec. Ind.
11. M. Făgădaru — anul IV Ec. Ind.
12. R. Olinicenco — anul IV contabilitate.
13. I. Corduneanu — anul IV contabilitate.
14. F. Deme — anul III. Șt. naturii.
P. Ciortuz — anul III Șt. naturii.
I. Despu — anul III Șt. naturii.
C. Gheorghiu — anul III Șt. naturii.
E. Zoldi — anul III Ec. Ind.
C. Vanea — anul III Ec. Ind.
R. Popovici — anul III Ec. Ind.
P. Dușan — anul III Ec. Ind.
15. C. Tănase — anul IV contabilitate.
16. I. Minescu — anul IV română.
17. M. Ionescu — anul II română.
18. S. Iavorovski — anul IV franceză.
19. C. Sîrmu — anul III franceză.
20. D. Vesa — anul III engleză.
21. D. Huhu — anul III germană.
22. V. Troie — anul IV Șt. naturii.
23. Șt. Bisz — abso.v. Șt. naturii.
24. M. Dicu — anul V Șt. naturii.
25. A. Mate — anul II fizică.
M. Marcu — anul II fizică.
V. Sofroea — anul II fizică.
D. Vulcanov — anul II fizică.
27. F. Denre — anul IV matematică.
I. Despi — anul IV matematică.
28. I. Blaj — anul III Ed. Fizică.

Congresul educației politice și culturii socialiste

În împlinirea Congresului educației politice și al culturii socialiste s-au desfășurat lucrările plenarelor consiliilor U.A.S.C. (A.S.C.) din facultăți, institute și plenara Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar Timișoara, consacrate dezbaterilor modului de transpunere în viață a Programului ideologic al Partidului Comunist Român.

S-a acordat o importanță deosebită modului în care dezvoltarea conștiinței socialiste își găsește reflectarea în bunul mers al activității economice, în rezultatele obținute în producție.

Este bine știut că munca educativă nu constituie un scop în sine, că sensul dezbaterilor nu îl reprezintă afirmarea unor adevăruri abstracte sau teze generale despre rolul conștiinței socialiste ci au ca obiective și conținut, creșterea

participării oamenilor muncii la opera de construcție socialistă.

Eficiența acestor dezbateri este sensul unui spirit militant, a unei combativități comuniste și intranșigente revoluționare în analiza tuturor aspectelor, în abordarea deschisă și concretă a acestora.

O atenție deosebită a marcat relevarea exemplului personal de muncă și viață comunistă.

În cadrul adunărilor de partid care au avut loc, în pregătirea Congresului educației politice și a culturii socialiste o importanță deosebită au avut-o cele ce s-au desfășurat în instituțiile de învățământ, știință și cultură.

Astfel, este bine cunoscut că școlii de toate gradele, ca factor principal de educare a tinerii generații, îi revine un rol deosebit de important în modelarea conștiinței înaintate a tineretului, informarea acestuia în spiritul înaltelor impe-

rativve morale ale societății noastre. În același timp, cadrelor didactice le incumbă îndatorirea de a constitui prin menirea socială pe care o îndeplinesc, prin întreaga lor activitate și comportare, autentice modele etice, exemple de muncă și viață, în concordanță cu principiile și normele codului moral al partidului.

În chip firesc, comuniștii din aceste instituții, dezbătând aprofundat ansamblul problemelor legate de traducerea în viață a Programului ideologic al partidului, pun un puternic accent pe modul cum se realizează în practică „educarea educatorilor”, potrivit indicațiilor Secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „... să începem cu educarea comunistă a tuturor acelor pe care îi punem să facă educație comunistă altora”.

VALENTIN SACA
Filologie-istorie, anul II

Concursul „Traian Lalescu”, prilej de confruntare a fiecăruia cu sine însuși

Concursul „Traian Lalescu” este fără îndoială acțiunea profesională care la Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara se bucură de cea mai largă popularitate. Numărul tot mai mare de participanți este o realitate îmbucurătoare, faza locală oferind nu numai posibilitatea afirmării pe plan profesional, dar în același timp au un prilej util de verificare a cunoștințelor acumulate.

Devenit tradițional, anul acesta se organizează cea de a VII-a ediție locală la Timișoara și a IV-a la nivel național.

Cu riscul de a repeta lucruri cunoscute vom încerca pe scurt să prezentăm scopul, conținutul, modul de organizare și rezultatele urmărite și obținute în edițiile trecute.

Concursul se organizează pentru studenții anului I și II de la secția de ingineri și pentru anii I și II de la secția subingineri, urmărind stimularea pregătirii studenților la disciplinele fundamentale care constituie baza pregătirii de specialitate în anii mai mari. Anul acesta faza locală a concursului se desfășoară la următoarele discipline: matematică, mecanică, bazele electrotehnicii, rezistența

materialelor, chimie și fizică, probele desfășurându-se pe 6 secții cu 16 subsecții. Deosebirea dintre modul de desfășurare al acestui concurs și un examen ce încheie în mod obișnuit o disciplină, constă în faptul că rezolvarea subiectelor nu impune reproducerea fidelă a unor teorii, ci urmărește aplicarea practică a cunoștințelor acumulate, solicită gândirea și ingeniozitatea studentului, fiind permisă folosirea oricărui material bibliografic.

La faza finală spre deosebire de faza locală, participă numai studenți care s-au clasat pe primele trei locuri la fiecare subsecție a concursului și bineînțeles din toate centrele universitare. Primii trei clasați se stabilesc de către comisiile pe secții pe baza punctajului obținut astfel: premiul I între 20 și 19 puncte, premiul II între 18,99 și 17 puncte, premiul III între 16,99 și 15 puncte. Desigur ținând cont de aceste condiții apare evident faptul că obținerea unui loc de frunte necesită o pregătire temeinică care începe din prima zi de școală, și de regulă continuă o tradiție din liceu care se numește olimpiada de matematică și fizică etc. sau pasiunea pentru o anumită disciplină.

La fazele naționale organizate până în prezent studenții institutului nostru au obținut întotdeauna rezultate meritorii, demonstrând buna pregătire și nivelul superior al cunoștințelor acumulate.

Studenți ca Mircea Troi, Ivănescu Marius, de la Facultatea de electrotehnică, Stavrescu Monica, Facultatea de Ing. Chimică, Firoiu Constantin (Mecanică), Giurgiu Vasile (Construcții) și alții au făcut cinste Institutului prin rezultatele obținute.

Desigur un rol important l-au avut și îl au atît în mobilizarea la o bună pregătire, prezentare și organizare a fazelor concursului Asociațiile studenților comuniști de la toate nivelele. Prin participarea într-un număr foarte mare la faza locală a concursului, se dovedește că studenții au înțeles că o bună pregătire profesională este cu adevărat reală atunci cînd te poți confrunta de ce nu, cu tine însuși.

Și acum, în loc de încheiere, așteptăm cu emoție rezultatele concursului.

Succes !!

VALENTIN SEICULESCU
șeful comisiei profesional-științifice a Consiliului U.A.S.C. din I.P.T.

RĂSFRÎNGERI

Un zîmbet, o floare...

Mult așteptatul 8 Martie, ziua cînd fetele și femele par mai frumoase, ziua în care gestul nostru capătă mai multă tandrețe și vorbele sînt mai pline de iubire, a început în acest an tot în a 67-a zi a anului, deci în 7 martie. Infruntînd frigul, băieții au stat la rînd la „Codlea” sau „700” și s-au întors pe la orele 14,00 mai eleganți ca de obicei, au pășit nu chiar așa de timizi, în camerele în care colegele și prietenele s-au pregătit de sărbătoare.

Un zîmbet, o floare...

Primele acorduri ale unei muzici discrete, risete, voie bună — și uite așa a trecut ora 17 și nimeni nu a văzut un băiat coborînd în hol. Poate nu or fi citit bine anunțul... Oricum, principalul e că se simt bine! Ei! Dar parcă acum este ora 20! Da! Vine primul băiat și uite-i cum coboară rînd pe rînd, însoțit de privirile „ocrotitoare” ale celor ce le-au fost gazde. Cum a fost? Parcă era mai multă ordine și curățenie ca la voi! Sau nu sînteți de acord? Oare ele vă cred? Pe cînd revansa?

Un zîmbet, o floare... și 8 Martie a sosit.

Azi natura a ținut să ofere cadoul ei fetelor frumoase. Imaculata haină a acoperit verdele ce începuse să mijească prin parc, prin arbori. Mai multe flori, mai multe culori, au apărut în fața cantinei, pe stradă, sfidînd frigul de afară.

O zi de studiu obișnuită, în care fetele au mai primit o mică „atenție”, dar oricum seara era „Balul primăverii”, și atîtea seri de dans într-o singură seară!

Și, din nou, un zîmbet, o floare...

Părinții deocamdată

Grăbită, plină de speranță, clipa unică a privirii aruncate din mers asupra micilor cutii însemnate simplu A, B, C... mîna tremurîndă răscolind vrafurile de scrisori de departe, emoția numelui regăsit cu litere mari scris cu creion tare sau peniță, deschiderea febrilă a plicului însoțită de duioșia primului cuvînt citit: „Dragul nostru...”, amintesc pentru acei care pot uita asta, că pe pămînt, deocamdată mai sînt încă părinți.

Mai avem încă părinți, crescînd greu, oboșiți, fii de oameni drepti și cinștiți. Mai trudesc piinea și leul ce ni-l dau cu dărnicie nouă, neuitînd că și noi vom fi datori altora, altădată.

Undeva într-un orașel mic, sau într-o zare de sat trăiesc niște Oameni care trec mereu așteptînd vești de la fiii ajunși cu multă carte și lacrima apare nevinovată și involuntară, cînd scrisul mare și descifrabil pentru copiii îmbătrîniți ai lui mama și ai lui tata, le mai spun încă o dată, că sîntem tot bine și sănătoși. Dar dorul și depărtarea sînt prea mari, iar timpul trece...

...Azi parcă e mai frumos ca oricînd și lumea parcă e mai zîmbitoare. Fetele aleargă grăbite spre cămine. Și rid, și vorbesc, gălăgioase. Plopii au prins să-și șoptească între ei primele zvonuri de primăvară. Iarba a dat colțul și... uite că am ajuns la căminul meu.

Un chip cunoscut se ridică greu de pe o bancuță din hol și o privire caldă mă învăluie coplesitoare. E o îmbrățișare plină de melancolia primei vorbe: „te-ai făcut băiat mare, maică!”. Agitatele mele gesturi se completează cu stingăcia celui împovărat cu pachete. Mama vrea pentru o clipă ca fiul să se simtă ca... acasă.

Ce să-i arăt mai întîi? „Uite mamă, ei sînt colegii mei, iar aceasta e facultatea mea... Aici mă plimb eu cînd sînt oboșit... iar ea, da ea, fata aceea cu ochii albaștri, ea este prietena mea. Ți-am scris despre ea în scrisori”. Și privirea mamei e mereu întrebătoare și tot mai plină de tristețe: „Ei, maică, te las cu bine, că pînă acasă am de mers mult iar bătrînețile...”. A plecat...

O frîntură din sufletul meu a însoțit-o! Cineva care a făcut sacrificii ca să ajung aici, cineva care a crezut și crede în mine, a plecat cu imaginea așteptărilor neînșelate.

Părinții deocamdată să nu-i lăsăm și niciodată să nu simtă stinghereala gestului și tristețea privirii, ci doar dragoste, prietenie, respect.

O merită pe deplin și trebuie s-o facem!

Părinții deocamdată...

Rubrică realizată de
GHEORGHE CRIȘAN

RITHURI RITHURI RITHURI

La toate nivelele activității universitare, acțiunile menite să pregătească atmosfera Congresului educației politice și culturii socialiste alcătuiesc un cadru amplu de desfășurare a activității politico-ideologice în rîndurile studenților comuniști. Iată cîteva repere ale împlinirii inițiativelor și dezideratelor studențești legate de acest eveniment cu deosebită semnificație pentru viața socială a patriei noastre:

Joi, 1 aprilie, la clubul Universității, în organizarea comisiei politico-ideologice, comisiei profesionale și comisiei de presă a C.U.A.S.C. de la nivelul centrului universitar, a avut loc masa rotundă cu tema: „Rolul școlii în formarea convingerilor comuniste ale viitorului specialist.

Contribuția A.S.C. la ridicarea nivelului politic al întregului proces de învățămînt”. Participanți: cadre de asociație de la cele patru institute timișorene de învățămînt superior și cadre didactice de la catedrele de științe sociale. Discuțiile au fost orientate de către participanți spre aspecte cu directe implicații în viața universitară: nivelul politic al unui curs de specialitate, educația ateist-științifică, activitatea de cercetare studentească.

În data de 3 aprilie s-a desfășurat simpozionul „Cultura și educația tineretului”, în organizarea comună a C.U.A.S.C. din centrul universitar și a Comitetului municipal U.T.C. Gazdă: clubul Universității. Participanți:

studenți, cadre A.S.C. și U.T.C., cadre didactice. Au fost prezentate o serie de comunicări vizînd aspecte legate de munca politico-educativă și cultural-artistică ce se desfășoară în rîndul tineretului, în lumina Programului ideologic al partidului.

„Student T.M.”, studioul de radio al centrului universitar organizează un concurs „cine știe cîștigă”, sub genericul „Noi, azi și mîine”, dedicat apropiatului Congres al educației politice și culturii socialiste, aniversării a 55 de ani de la crearea P.C.R.

SILVIU POPEȚI
șeful comisiei de presă a
Consiliului U.A.S.C. — C.U.

COORDONATELE INTEGRĂRII

Aplicabilități ce altădată păreau de domeniul visului...

Lumea contemporană, lumea ascensiunilor frenetice, oferă cursei pentru „materia cenușie”, pentru inteligență, valențe primordiale.

În mod normal problema cercetării științifice preocupă în cel mai înalt grad statele lumii și evident, statul nostru.

În documentele de partid și de stat se acordă o importanță deosebită cercetării științifice studențești, știut fiind că studenții de azi vor fi specialiștii de mâine. Căci cercetarea științifică studențească nu înseamnă doar o mai bună încastrare viitoare în procesul de producție, ci și obișnuința de a gândi altfel, de a sparge canoanele care într-un fel sau altul ți le conferă școala și cursul teoretic.

Așadar, să creăm încă din timpul facultății deprinderea necesară unei activități tehnico-productive, făcând în același timp și o preselecție pentru viitor. Să-i punem pe cei realmente dotați să lucreze efectiv pentru aplicarea practică a cercetărilor lor, deschizându-le căi către o eficace colaborare cu întreprinderile productive.

În acest context, preocupările cadrelor didactice ale Facultății de științele naturii din cadrul Universității, se îndreaptă nu numai spre cercetarea pură, dar și spre cercetarea științifică aplicată.

Conform dicționarului că „în știință nimic nu echivalează cu o teorie bună”, sub direcția îndrumare a lui Emeric Hewedus șef de lucrări și a asistenților A. Abramovici și I. Cotăescu, a luat ființă cercul de fizică teoretică.

Membrii săi, Mihai Marcu, Victor Sofonea, Gh. Dumitrescu, Dumitru Vulcanov, Albert Maté, Csaba Bako, Mihai Băleanu și-au început activitatea încă

din anul I, studiind pe rînd — Elementele de teoria grupului și programare. În prezent se studiază teoria grupului rotativ.

Revenind la cercurile de cercetare cu profil aplicativ, menționăm pe cele de cristale lichide, monocristale și chimie tehnologică.

Conduc de conf. dr. Ion Muscutariu, cercul de cristale lichide studiază posibilitatea aplicării acestora în diferite domenii.

Fiind însă puțin studiate — descoperirea lor avînd loc în anul 1888 — Adriana Gligor, Rosemarie Ionescu, Florin Clai și Irina Sfecu își propun studierea cristalelor lichide cu aplicabilități ce altădată păreau de domeniul visului.

Este vorba — contribuind aici și impetuoasa dezvoltare a informaticii, apariția calculatorului de generația 3,5, — aplicarea în domeniul stocării informației, a bibliografiei, în prefigurarea la noi în țară a ecranului mural și implicit, a televiziunii — așa zise — extraplate.

Cercul de monocristale, îndrumat de asistentul dr. Irina Nicoară, continuînd buna tradiție a laboratorului, se știe că a încheiat contracte cu întreprinderi din țară, care au beneficiat de rezultatele cercetării studențești.

În prezent Dușan Bogdan, Ion Cristescu, Radu Sebescu, Rudolf Hellwig și Al. Ștefan, se ocupă de creșterea monocristalelor metalice și de punerea la punct a instalațiilor adecvate de creștere.

Deosebit de interesantă mi se pare și activitatea cercului de chimie tehnologică. Astfel, în cadrul ace-

tui cerc, Irina Munteanu, an III, fizică-chimie se ocupă de studierea flotației minereurilor cu ajutorul spumanților și xantaților. Importanța economică a unui astfel de studiu este deosebită, știut fiind că în prezent, minereurile se obțin aproape exclusiv prin flotație.

De asemenea, nicidecum nu pot fi omise cercurile de chimie organică și unde gravitaționale, activitatea lor fiind strîns legată de contractele de producție.

Astfel, cercul de chimie organică (prof. dr. Gh. Ciuhandu, Cristine Gegel, Anne Schreiber, Maria Matei și Valentina Vlădășel) pe baza unui contract cu industria ușoară, lucrează la elaborarea unor parfumuri. Sînt studiate îndeosebi reacția Meerwin-Pann-dorf-Verley, reacția de reducere a cetonelor și obținerea aldehidelor C₇ — C₁₃ din alcoolii grași.

Tot pe baza unui contract, de astă dată cu centrul de seismologie, un colectiv al anului III de fizică (Ladislau Toro, Olimpia Barbu, Cristina Vintilă) conduc de conf. dr. Tiberiu Toro, studiază posibilele corelațiuni între radiația gravitațională și efectele seismice.

Mai amintim doar două realizări remarcabile — deja contractate: Aliodor Drăgan (fizică) sub îndrumarea conf. dr. Ion Hrinca a construit un redresor de înaltă frecvență, iar Boris Vatzulk (III fizică) a elaborat un proiect de folosire a ultrasunetelor în chimia organică; ni s-a spus doar atât — că ar putea avea urmări remarcabile.

Așadar, cercurile științifice ale Facultății de științele naturii, oferă științei și tehnologiei românești studii și realizări remarcabile.

Multe au trecut deja de faza unui simplu deziderat, intrînd deja în procesul de producție al întreprinderilor beneficiare.

Deși realizate de studenți ele dovedesc deplin ingeniozitatea și competența celor care le-au realizat, în cursa „revoluției tehnico-științifice românești”.

VALENTIN VIȘAN

Practică productivă sau... din nou hala pilot

Joi dimineața grupa 2 T.C.O. și o parte din grupa 1 T.C.O. anul II Inginerie chimică se găsesc în orele de practică la Hala Pilot. Sînt colegii mei de an. Într-una din zile am discutat în calitate noastră de oameni ai capacităților industriale viitoare. În jurul conștiinței muncii noastre actuale, ne-am pus aceste trei întrebări la modul reportericesc.

1. Considerați că practica la Hala Pilot vă ajută la îmbogățirea cunoștințelor teoretice, sau vă conferă o dexteritate practică?

2. Cum găsiți inițiativa facultății de Inginerie chimică cu privire la înființarea Halei Pilot?

3. Cum munciți în locul unde ați fost repartizați? Ce realizări? Și am consemnat răspunsurile la modul colegial.

VACARU VIOLANDA :

1. Da, pentru că ne obișnuiește cu felul în care vom munci mai tîrziu, cu aparatura, instalațiile pe care le vom minui.

2. Foarte bună. Aici am văzut pentru prima oară lucruri despre care numai am citit: reactor, manometru, agitator mecanic. Locul acesta ne învață regimul de fabrică: punctualitate, conștiinciozitate, muncă. E singurul loc unde producem efectiv în branșa noastră, unde avem o răspundere, răspunderea muncii noastre.

3. Lucrez la instalația de dietil-maleat, care aparține întreprinderii „Sinteza” din Oradea. Producem acest ester care este o materie intermediară necesară ob-

ținerii unor insecticide. Lucrăm prin alternanță și la instalația cea nouă unde obținem apă distilată necesară colegilor noștri de la oxid cupros sau laboratoarele de la facultatea noastră.

ȘIMANDAN TIBERIU :

1. Bineînțeles. A vedea practic și la o scară mărită ceea ce vezi în eprubetă sau citești în cărți îți dă un sentiment de siguranță și încredere. Te face curios, și asta înseamnă că ați mereu ceva nou. Așa se întîmplă și cu noi cînd facem analizele calitative și cantitative pentru un proces industrial. Spun „proces industrial” pentru că ceea ce facem noi aici înseamnă într-adevăr o muncă industrială cu o mare importanță.

2. Este cea mai eficientă formă de practică ce o desfășoară studenții de la chimie. Sînt cu totul alte condiții de studiu decît cele de la întreprinderi, din punctul de vedere al aparatului și al îndrumării din partea cadrelor didactice.

3. Cred că am răspuns la această întrebare în prima.

TRIF ADRIANA și TRIF LIANA :

1. Într-un fel da! Ne însușim niște procese tehnologice cu care sigur ne vom mai întîlni.

2. Bună. Ne dă ideea de fabrică, lu-

cram la așa zisa scară macro. Faptul că producem efectiv ne dezvoltă spiritul de creație, răspunderi, inițiativă.

3. Noi lucrăm la antrenarea cu vapori a uleiurilor aromatice. Extracția se face din cetină de bard sau semințe de fenicul sau de coriandru. La cetină am extras 100,1 ml ulei, ceea ce e foarte bine în raport cu instalațiile la scară industrială și într-un timp relativ scurt: 6 ore.

SZABO ELISABETA :

1. Da. Studiem procesul tehnologic al instalațiilor, ceea ce ne va ajuta în anii III și IV, la „Tehnologie” și „Organe de mașini”.

2. Bine venită. Sîntem noi în hală, conducem procesul de producție de la început pînă la sfîrșit, nu sîntem simpli auxiliari ai muncitorilor cum se întîmplă cu colegii de-ai noștri de la întreprinderi.

3. Uneori instalația de plastifianți la care lucrez nu funcționează din lipsă de materie primă. Atunci, pînă a veni instalația nouă, am produs apă distilată sau am lucrat la mașina de injecție unde se fac dopuri. E deocamdată cel mai productiv sector din Hală.

TEODORU CARMEN :

1. Da. Să simți ceea ce nu se vede. La laborator reacțiile sînt de sticlă, transparente, o vezi cu ochii, vezi imediat rezultatul ei. Aici îl prevezi, îl intuiești. Semnalele instalației sînt deosebite de cele ale laboratorului. Intuiția aceasta e atât de necesară pentru mai

tîrziu, și e foarte bună să ne obișnuim de pe acum: dispăre emoția, teama, nesiguranța, atunci cînd vom pași în uzină. Dimensiunile nu vor mai impresiona — căci noi vom fi undeva aproape de ele.

2. Lăudabilă și sperăm să fie gata repede și cea de coloranți (U.T.T.), în domeniul nostru, al organcienilor. Păcat numai că locul acesta nu ne învață să lucrăm cu oamenii. E poate pe undeva una din problemele mari ale unui inginer. Noi între noi sîntem colegi, ne știm, avem aceeași pregătire profesională. Ce se va întîmpla însă acolo, față în față cu oamenii cu care realizezi și depășești planuri, muncești, și trebuie să te simți ca într-o a doua casă a ta?

3. Aici nu se ține cont de feminin. Fațem și noi totul, așa cum cuvîntul inginer nu are gen. Cred că orice om așteaptă cu emoție „prima șarjă”. Cu sufletul la gură am așteptat și noi prima picătură de apă distilată pe care n-am văzut-o venind pe țevi, sau cum se produce în reactor, decît în imaginea eprubetei sau a miniinstalației de sticlă de la laboratorul facultății. Dar era sufletul nostru, a căzut acolo cu prima picătură, și cine știe unde s-a dus?! Poate la oxid cupros, poate într-un borcan la laboratorul de calibrieră sau cantitativă, poate... cine știe dacă nu ne vom întîlni cu sufletul nostru într-un produs care ne va ajunge fînit în mînă. Și ne vom simți în el, și-l vom da oamenilor, și ne vom da oamenii lor.

GABRIELA ȚINTARU
Inginerie chimică, anul II

La Institutul Agronomic, sesiunea a început Anul IV zootehnie și anul I agronomie la apariția acestui număr vor fi în plină sesiune, în obișnuința ei.

Primul examen a fost cel de luni, 29 martie al grupei 196, anul I, agronomie, disciplina, matematica și statistică biologică, cu dr. Corneliu Anghel. Examenul a început cu o probă scrisă desfășurată pe durată a două ore. Problemele au creat studenților un mediu propice de afirmare a unor cunoștințe sigure, a unor deprinderi de calcul formate de însăși munca continuă a unui semestru. Au trecut cu brio proba scrisă mai mulți studenți. Primul a fost Ștefan Targoinius. La carnetul lui a fost trecută prima notă a sesiunii. Un zece meritat, rod al muncii sistematice, continue. Ceilalți doi se numesc Alexandru Cumpan și Grigore Pantea, amîndoi obținînd media 9. Restul notelor la lucrarea scrisă s-au grupat în jurul lui 7. O singură lucrare a fost notată cu 4. Conf. dr. Corneliu Anghel,

imi spunea: „Față de anul trecut, studenții sînt mult mai bine pregătiți. Ei au avut avantajul de a da acest examen de matematică și statistică biologică în două părți, o parte în sesiunea de vară. Au avut material bibliografic suficient. Mulți din-

Sesiunea a început

tre ei au avut posibilitatea să-și cumpere cursul nostru editat în anul 1974”.

La oral lucrurile pareau a fi bătute pe loc. Studenții nu prea au reușit să treacă de bariera notelor de la scris. În hol se frunzăreau cursuri, se întorceau filele caietelor de seminar după nu știu ce gen de problemă.

Abia scăpat. Dorel Ortan îmi spunea după ce n-a rezistat tentativei de a se mai uita o dată în carnet: „Puteam să iau mai mult. Nu m-am concentrat suficient, nu mi-au venit niște artificii de calcul”. Șapte la scris, șapte la oral, dar se putea mai mult, este convins, e bucurios, dar în același timp și supărat pe sine.

Înainte de intra la examen Ionel Naghi, îmi spunea: „Am șapte la scris, dar îmi pare rău că am trecut pe lângă șansa de a lua examenul din scris. Acum sînt cuprins de obișnuitele emoții. Sînt totuși optimist. Sper ca în carnetul meu să fie scrisă o notă bună”.

Poate se putea să fie mai bine, poate se putea mai mult, totuși acest prim examen pare să confirme începutul unui proces de îmbunătățire a rezultatelor profesionale la Agronomia Timișoara.

Deci, succes și tot înainte!

LIVIU NADIȘ

COORDONATELE INTEGRĂRII

Cercetare, muncă și responsabilitate

Tot mai des, pe șantierele construcțiilor studențești se văd salopetele însemnate simplu I.P.T. Sînt în general cele ale studenților Facultății de construcții. Cum este realizată legătura între activitatea de cercetare și cea de producție? Ce modalități de rezolvare a muncii studenților în ateliere s-au adoptat? Care sînt noutățile prezentate de studenții constructori în realizarea optimă a coordonatelor triunghiului învățămînt, cercetare, producție? Iată cîteva din întrebările la care ne-a răspuns vicepreședintele cu problemele profesional-științifice al Consiliului A.S.C. al facultății, studentul Petru Șteolea, anul IV, Imbunătățiri funciare. „Forma de integrare adoptată la anii mici de studiu constă în alcătuirea unei structuri de lot de prestări și servicii format din brigăzi specializate pe domenii ale producției păstrînd însă specificul secțiilor, ca de exemplu, brigada de fundații, fierari-betonisti etc. Lotul constituie cadrul de desfășurare al practicii, norma fiind de 0,3 din cea a unui muncitor calificat, punîndu-se însă un mare accent pe aspectul calitativ al muncii studentului.

Evident structura se aseamănă cu cea a lotului de pe șantierele mari, iar funcțiile de conducere sînt dublate de studenți.

Anii mari, în special anul IV inginerii

sau II subingineri, efectuează practica de concepție, desăvîrșită în colectivele de cercetare de pe lingă catedre sau la atelierul școală.

Aplicabilitatea practică ce caracterizează 90% din temele la care lucrează studenții, precum și realizarea unor biblioteci de programe adaptabile pentru diverse situații practice, demonstrează o orientare justă a muncii de cercetare a studenților iar rezultatele concretizate în anul acesta prin premiile obținute de studenți ca: O. Borbei, P. Vulpe dovedesc existența unor condiții propice muncii de creație. Atelierul școală și de proiectări al facultății, oferă condițiile unei micro fabrici. Munca de concepție se aseamănă cu munca unui proiectant din producție. Există aici o disciplină de producție începînd cu prezentarea consemnată într-o condică specială. O simplă vizită la atelier te face să-ți dai seama că există o dotare dintre cele mai bune, că tot ceea ce are nevoie studentul îi este pus la dispoziție.

„Aș vrea să aduc în discuție un element nou și anume, existența unor colective mixte, de cercetare și producție, formate din cadre didactice, studenți și cercetători din producție. Exemplul elocvent este „Stațiunea de cercetări în agricultură” care cuprinde peste 10 studenți și a căror activitate se axează pe metode noi de a-

meliore a solului. De asemenea aș remarca faptul că forma dorită de noi este ca locul de practică de producție al studenților din anul IV să ofere condițiile specifice temei de proiect de diplomă, constituind astfel un real ajutor, sporînd eficiența practicii prin contactul direct și dînd astfel posibilitatea unei aprofundări a temei de proiect încă de la începutul anului IV.”

Am adăuga că nu există, în acest caz, pericolul unei orientări unilaterale tocmai datorită complexității fenomenelor practice pe care le înfățișează studentul. Un fapt îmbucurător este prezentarea proiectelor de diplomă ca și contracte ale catedrei cu producția, sau contracte pe bază de comenzi. În cadrul proiectelor mai vaste se necesită prezența unor echipe cu specializări ale studenților ce le alcătuiesc.

Exemplele oferite de interlocutorul meu sînt numeroase. Am desprins cifrele de 100%, ale anului III I.F. subingineri și 60%, ale anului V. C.H. ce oglindesc ponderea contractelor în cadrul lucrărilor de diplomă.

„Contractele — proiecte de diplomă — realizate aproape în întregime la A.S.P.C. trebuie să poarte viza unei întreprinderi, ceea ce sporește caracterul de aplicabilitate al lucrării. Numărul celor cuprinși în cele două forme de cercetare este de

peste 142. Există în cadrul muncii de pe lingă catedră, posibilitatea „laboratoarelor deschise” adică accesul liber al studenților din laboratoare, în orele de permanență ale cadrelor didactice.”

Am întîlnit la Facultatea de construcții o preocupare a Consiliului A.S.C., a birourilor de an, de a populariza și permanentiza munca de cercetare. Am putea aminti organizarea unor simpoioane de comunicări științifice, cu participarea unor invitați din producție (exemplul secției de imbunătățiri funciare sau beton armat). În adunările generale s-a analizat planul de integrare al facultății, sarcinile ce revin anului în cauză. Nu e de mirare deci, ponderea remarcabilă a indicatorilor din domeniul integrării în angajamentele anilor de studiu pentru concursul profesional: „Fiecare asociație, colectiv de educare prin muncă, pentru muncă.”

Discuția cu Petru Șteolea ne face să credem că la Facultatea de Construcții cuvintele „integrare, cercetare, producție”, nu sînt doar niște concepte teoretice, că ele semnifică realizări și gânduri de mai bine. Și nu în ultimă instanță responsabilitatea desprinsă din grija pentru om, din importanța muncii de constructor.

GHEORGHE NARCIS

Cu scop mai mult sau mai puțin definit și alifșat, gazetele facultăților sînt o realitate palpabilă construind un mijloc nu doar posibil de influențare prin idei și fapte a celor cărora se adresează: studenții propriilor facultăți și institute.

Planul de măsuri adoptat de Plenara Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar Timișoara, la ultima sa întrînire, prevede o orientare spre grupele și anii de studiu a acțiunilor politico-ideologice, o transformare a acțiunilor cu țel politico-ideologic în dezbateri la subiect, care să cuprîndă viața de zi cu zi a studentului nu ca individ în special, ci ca element, ca personalitate distinctă integrată în colectiv.

Această idee și în general materializarea unor sarcini am încercat să surprîndem în coloanele gazetelor studențești, factorii integrați ai activității politice și elemente esențiale ale agitației vizuale.

Nu o singură gazetă are lacune în această privință. Și mai ales ca reflectare a activității cotidiene a celor aleși sau celor care se disting și merită a fi cunoscuți ca fapte mai ales ca oameni. Cea mai bine structurată și orientată politic ni s-a părut gazeta Facultății de agronomie.

Pentru a-mi susține afirmația e suficient să amintesc faptul că secțiunea denumită „Amfiteatru” s-a axat pe probleme politice și de organizație, articolele vizînd și participarea studenților la schimbul de valori spirituale și culturale, colectivul și colectivitatea, problemele studenților străini, trecerea în revistă a formațiilor I.A.T., totul din perspectiva Programului P.C.R.

Secțiunea numită „Urzica agronomică” axată pe anecdotică mărțișorului și 8 Martie, nu uită să urzice și abateri și nereguli cotidiene.

Secțiunea a treia e un veritabil omagiu adus lui Brîncuși, în notă sobră și elegantă, gazeta încercînd o definire a spiritului național pătruns prin Brîncuși în universalitate.

Ar mai fi de amintit, panoul de onoare, încercare de echilibrare a gazetei. Deci după părerea mea bine orientată ideologic și tematic dar, și există acest dar, păcătînd la capitolul calitate.

Voi exemplifica prin cîteva mostre luate „mots à mots”: „Oamenii au trăit în colectivitate din cele mai vechi timpuri deoarece această formă de colectivitate umană s-a dovedit a fi...”

Sau chiar: „Desceri mă încearcă o imagine obsedantă, imagine care mi-a rămas în minte încă de cînd eram copil și a cărei semnificație am înțeles-o mult mai tîrziu. E vorba de primul mărțișor prins cu un ac de pieptul unei fete, un ghiocel în miniatură... De 8 Martie am același simțămînt de bucurie ascunsă cînd văd primul mărțișor care rîde enigmatic pe inima unei femei.”

Și evident că mai sînt scăpări, dar nu asta voiam să scot în evidență, ci cum nu ar trebui scris sau mai bine zis publicat.

La Institutul de Medicină funcționează gazeta comisiilor: ideologică, profesională, sport-turism și în plus o gazetă de actualități politice și un „Contrapunct fotografic”, și el subtitulat organ al Consiliului U.A.S.C. al I.M.T. Deci ele există, există la unele

și articole, și aici e de menționat în primul rînd gazeta actualității politice cuprînzînd 4 articole referitoare la agricultură destindere, premise pentru unirea tuturor forțelor progresiste, România în jurul lui '80. Deci, o tematică variată dar nimic despre Congresul educației politice și al culturii socialiste. Același lucru la gazeta politico-ideologică. Mai puțin bune — celelalte gazete: culturale, profesională, sport-turism. Aici argumentele sînt cea profesională este făcută de și despre studenții anului I, doar atît și nimic în plus: cea culturală, în afară de programul de permanență a comisiei și de activitățile (cu titlu doar) de la club, cuprinde componența comisiilor culturale pe institut și facultăți. Cea de sport-turism, un afiș despre concursul de tenis de cîmp și campionatul de fotbal alături de cel privind excursia la Cluj și balul medicinei de la strandul „Termal”.

Nouă ni se pare că multe articole au fost scrise în grabă, de ochii lumii; expresii ca: „am stat în mijlocul bolii” și încă vreo cîteva pot face dovada acestui lucru, ca de altfel și grafica lor. Apoi ni se pare că nici nu vizează direct problematica anilor de studiu.

Stop cadru... gazetăresc

ci că ele sînt undeva deasupra lor fără a-i ajunge; articolele par descriptive, aportul lor formativ și chiar informativ fiind redus.

În Institutul Politehnic gazetele sînt organizate la nivel de facultăți, neexistînd o gazetă centrală.

Asta e o problemă în sensul că se pare, facultățile nu au un efectiv sau un interes suficient pentru a le organiza unitar și complet.

La Facultatea de inginerie chimică sînt chiar două gazete, una instalată în exclusivitate și pe moment cu tematică feminină și o alta intitulată tot pe moment „Noi” care cuprinde doar două hîrtii scrise.

O încercare de reportaj scris cu căldură și bune intenții... de drumetie și destindere și o încercare de poezie pe care v-o propun spre studiu: „Redeșteptare”

Soră din prima — amiază cu glia chimia-și trezește ascunsele laboratoare în capilare gîteala-și grăbește migala și suie ascunsă și o nește cu mustul zăpezii în spinare Multul, ascunsul, tumultul încep să fiarbă, sinteze, reacții, sinteze reiese cită frunză și iarbă

Nici o greșeală în tehnica sevei năvală O cibernetică aborigenă Vrăjește complexa catenă Și-n ritmul genetic intens Totul e lege și sens.

Probabil că autoarei i s-o fi părînd cu lege și sens dar mie mi se pare că e necesară o rapidă nu redeșteptare ci deschidere de ochi. Și așa cum nici cu o floare nu se face primăvara, nici cu două hîrtii scrise nu se face agitația vizuală și formarea politică. La Electrotehnică lucrurile stau mai bine, sportul cuprinde mai mult de jumătate din lungă gazetă (la propriu), iar cealaltă jumătate rezultatul și problemele de la etapa finală a concursurilor „Traian Lalescu” și „Tudor Tănăsescu”.

De remarcant un fotomontaj al cenaclului „Electro 2” aflat la a patra ediție.

Slab reprezentate, aproape albe, comisia politico-ideologică... și altele.

Excelent pusă la punct gazeta Mecanicii agricole. Un modest L.M. semnează rubrica de proză (sensibil și îngrijit legată), de poezie cu tentă revoluționară (antirăzboi) cit și rubrica cinematografică.

„Scurte știri” și rubrica de sport întregesc un spațiu dovedit a fi un bun „orizont”.

La Mecanică o situație eterogenă, undeva pierdută o parte a revistei culturale și regăsită în alt hol și cam același lucru cu gazeta sportivă.

De reținut panoul mare cu indemnul pentru „Traian Lalescu” în rest liniuțe și spațiu liber. Universitatea, cea mai în drept a aborda probleme de cultură, înfîmînd „Congresul educației politice și culturii socialiste” cu „Vine primăvara” și „Cazul Andersonville” (Simpozion) și ca să intre bine oamenilor în cap, au scris articole cu o lună în urmă și tot atunci le-au publicat...

Ceva mai cu grijă pentru cititori s-a dovedit a fi cea de la Științele naturii, la gazeta cărora deși semnează doar studenți din anul I și II, problematica e diversă chiar dacă e puțin cam „trecută”.

În evident contrast cu aceasta, Ritmuri — revista pedagogilor, prezintă trei pagini una mai plină decît cealaltă de... bune intenții.

Prima e un prolog la „povestea vorbii”, dar care n-au devenit nici fotografii și nici cuvinte.

Și ultima, două fotografii pe lingă altele cu sticle și pahare și cîteva rînduri care încearcă o redefinire a ideii — mult spațiu pentru nimic — și asta nu ca o poveste a vorbii. O idee cred că este necesar să desprîndem și anume că agitația vizuală și mai ales gazele facultăților care ar trebui să fie o reflectare a activității consiliilor nu se găsește în cea mai bună stare. Redresarea în majoritatea cazurilor e necesară, pentru că studentul obișnuit aici va găsi o dare de seamă cotidiană a activității consiliului și nu numai a lui.

N.R.: Toate referirile se fac la starea de lucruri existentă în 22 martie 1976.

N. CORA

Recenta plenară a Consiliului U.A.S.C. din Institutul Agronomic, sublinia slaba activitate a studenților reprezentanți în consiliile profesionale. Această convingere este și a multor studenți. În adunările generale ale anilor de studii se fac adesea afirmații de genul „cred că degeaba vorbim că tot nu se rezolvă nimic”. În multe cazuri studenții au cerut ca la fiecare adunare să se prezinte informații asupra modului cum prind viață hotărârile anterioare, cum își găsesc rezolvarea problemele ridicate sau în ce stadiu de rezolvare sunt ele. Nu s-a întreprins însă nimic concret. Toate au rămas așa. Și totuși ce fac studenții reprezentanți în Consiliul profesoral al Facultății de agronomie?

Mariana Șonțea anul III: „Ca reprezentantă a anului III am participat la toate ședințele Consiliului profesoral. Materialul ce se discută ne este pus la dispoziție cu câteva zile înainte, pentru studiu. Noi, studenții, citim materialul și cunoșcând problemele anului de studiu ne întâlnim și discutăm între noi, normal. În ședința de consiliu să ridicăm problemele respective. De obicei dintre studenți discută tovarășul Gligor Ciortea, președintele C.A.S.C. pe facultate, care cunoaște foarte bine toate problemele”.

Studenții reprezentanți, cu excepția președintelui, fac toți același lucru, o scurtă ședință înaintea celei de consiliu, apoi câteva ore de adîncă tăcere, ore care ar putea fi folosite pentru studiu sau relaxare. Oare de ce nu cunosc toți „foarte bine toate problemele”, oare de

ce nu ridică ei problemele studențești în consiliu? Nu este oare aici lipsă de responsabilitate, o neîndeplinire a mandatului acordat de colegi?

Reprezentantul studenților, după fiecare ședință de consiliu trebuie să informeze studenții, trebuie să fie mesagerul hotărârilor luate. Acest lucru este uitat de unii „reprezentanți”. Iată ce ne spun studenții:

— Teodor Nan, anul II: Cunoșc bine este reprezentantul anului nostru în consiliu, nu știu însă nimic despre informații, n-am auzit nimic”.

— Iosif Sergan, anul I: Nu prea ne informează nimeni. Când a fost cu examenele, atunci a zis cite ceva.

— Petre Itodosescu, anul III: N-am fost bine informați niciodată și nici nu ne întrebăm nimeni nimic.

— Tomel Marcu, anul II: Reprezentanții noștri nu spun niciodată singuri, trebuie să-i întrebăm dacă vrei să știi.

Mai mult, reprezentanții în consiliul profesoral trebuie să ducă acolo problemele masei studențești și nu niște păreri particulare, trecute prin filtrul lor într-o scurtă întâlnire înainte de ședință. Ei trebuie să fie o prezență activă, să ducă biroului consiliului și decanului, problemele studențești și în perioada dintre consilii. Ei trebuie să țină o continuă legătură cu masa de studenți să le

baterea problemelor legate de integrare și de practică. Ei s-au referit la volumul mare de lucrări manuale și au venit cu o serie de propuneri pentru îmbunătățirea caracterului practicii. Mi se pare că ei nu sînt totdeauna suficient de documentați. Nu știu în ce măsură se documentează cu problemele studenților pentru că ei trebuie să fie glasul masei de studenți. Ei nu trebuie să tacă, să asiste. Rareori se întîmplă ca un student să ridice probleme legate de aspectele de bază ale procesului de învățămînt”.

În urma acestor păreri, se poate afirma că studenții reprezentanți în consiliul profesoral nu și-au făcut pe deplin datoria, nu își onorează în cel mai fericit mod mandatul. Acești reprezentanți n-au înțeles sau n-au vrut să înțeleagă adevăratul lor rol, responsabilitatea de a participa la întreaga activitate de învățămînt prin atitudini ferme, hotărîte. Anii de studiu și consiliul A.S.C. din facultate trebuie să facă o analiză a muncii acestor reprezentanți. Trebuie să căute formele care ar putea face din acești reprezentanți „Factori activi”. Poate și consiliul profesoral ar trebui să întreprindă unele acțiuni de stimulare a inițiativei studenților reprezentanți. Cred că ar trebui și ar fi util ca fiecare an de studiu să analizeze periodic activitatea reprezentanților săi în consiliu. Anii de studiu pot face din acești reprezentanți, prezențe active în consiliu, ei au acest drept, dar și obligația, în același timp.

LIVIU NADIȘ

De la tăcere la responsabilitate

cunoască profund problemele, să informeze masa studenților imediat cu toate problemele discutate.

Iată și părerea tovarășului șef de lucrări dr. Păun Otman, prodecan al Facultății de agronomie:

„Cu excepția lui Ciortea, care e o prezență activă, ceilalți răspund foarte greu la problemele care se dezbate în consiliu, chiar cînd se discută problemele strict studențești. Majoritatea problemelor ridicate au caracter de revindicări și mai puțin de conținut. Cea mai activă prezență a studenților s-a constatat la dez-

De aproape 6 luni de cînd activează ca președinte a Consiliului A.S.C. a Facultății de medicină generală și a Facultății de pediatrie, Cristian Jianu a învățat să aplice un stil propriu de muncă, să iubească viața de asociație, munca cu studenții. Toate problemele în afara orelor de permanență le rezolvă pe teren, la tața locului, admite unele atitudini cit mai variate din partea studenților.

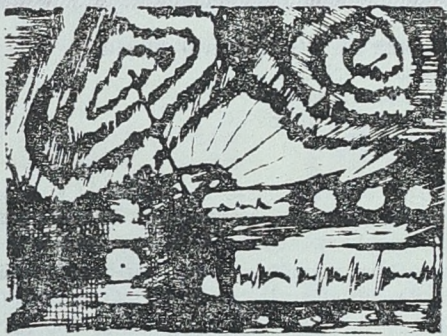
Privind cu o retrospectivă activitatea depusă de noua formulă a Consiliului A.S.C., se poate spune că a adus o îmbunătățire în cadrul unor sectoare de activitate în raport cu vechea formulă. Îmbunătățire care constă într-o creștere a

cultivării la studenți a atitudinii finale față de muncă. Au fost organizate acțiuni de muncă patriotică, la amenajarea terenului de sport, s-au efectuat lucrări de întreținere și reparare a conductei de apă de la căminul nr. 5 Complex, curățenie generală în curtea interioară a institutului. La aceste acțiuni a luat parte întreaga masă de studenți, fiind organizate și sprijinite de organele de partid, de asociație de întregul colectiv de conducere a facultăților de medicină generală și pediatrie.

În cadrul acțiunilor de pregătire politico-ideologică a studenților s-au organizat dezbateri în care au fost discutate teme indicate la ni-

birourilor de an care vor invita cadre de partid sau personalități ale vieții politice. Prin analiza muncii politico-educative a Consiliului A.S.C. se constată o preocupare permanentă în educarea studenților în spiritul patriotismului socialist, a dragostei față de patrie, partid și popor. Au fost organizate două mese rotunde la clubul institutului, din care una în cinstea zilei de 16 Februarie. În cadrul acestor acțiuni puteau să-și facă loc un număr mai mare de manifestări, expuneri organizate la nivel de institut, închinare lui Mihai Eminescu, Nicolae Iorga, C. Brăncuși sau chiar simpozioane în care să fie invitate personalități ale vie-

RADAR

Imense liste, pline de numele celor care au uitat că o carte împrumutată trebuie și restituită, domină afișierele de la facultățile institutului Politehnic. Se impune deci să le reamintim că și acel „lung” din titlatura „termen lung” are un sfîrșit. El trebuie să fie cit mai recent pentru că și alți colegi au nevoie de cărțile păstrate cu atîtă grijă de cei în cauză.

TELEGRAMA. „Consiliul A.S.C. din Facultatea de Inginerie chimică, anunță exmatricularea studentei Adamek Maria, anul II T.C.M. pentru dezințeres față de obligațiile de studiu”. Un exemplu de intransigență față de cei care nu se încadrează în vastul nostru colectiv studențesc.

CURIOSITATE. Analizînd felul în care se controlează curățenia în cămine, se poate remarca o diferență în criteriul de apreciere.

Unele cămine folosesc sistemul de notare cu cifre de la 1 la 10, iar altele cel cu bile roșii, albastre și negre. Credem în eficiența celui de-al doilea, care impune mai mult.

SE MAI POATE SPUNE:

— Lîngă sala „Olimpia” există un nou teren de fotbal. Nu e nevoie deci să folosim spațiul verde din jurul căminului sau locurile de parcare.

— Orice cămin are o oră de închidere. O știu prea bine și portarii de noapte. De ce se întîlnesc însă la ore destul de tîrzii, în holuri, cupluri întîrziate de îndrăgostiți?

— Între cantină și spitalul studențesc s-a deschis o cale dreaptă. Am vrea să nu se creadă într-o apropiere simbolică. Dar se confirmă că drumul cel mai scurt este linia dreaptă. Și mai plăcut! Se calcă doar pe iarbă. Pînă cînd?

— Mare ghinion! Vechiul „drum” între căminele 8 și 9 a fost barat de apariția buldozerelor. Și totuși parecă era mai frumos cum era mai înainte.

— Ceaiul servit seara la cantina I. C. se consumă cu lingurița și nu cu cuțitul sau furculița.

— Duminica e din principiu zi de odihnă. Ne-o dovedesc cei care uită că în programul de autogospodărire se presupune că în această zi studenții își fac singuri curățenia.

— „la banda lăudată să nu te duci cu borcanul”. Pînă să treci dincolo de barieră, vei întîlni vigilența femeilor de serviciu de la cantină, care într-o acțiune lăudabilă controlează dacă nu se „transportă” ceva de la cantină.

— „Cine fură azi un ou” din căsuțele metalice ale căminului s-ar putea să riște într-o părăsire de domiciliu pe timp îndelungat.

DIN ACTIVITATEA CONSILIILOR A.S.C.

O nouă formulă?

responsabilității fiecărui activist, a crescut numărul de propagandiști, s-a întărit autoritatea consiliului în rîndul studenților. Urmărind rezultatele obținute pe sectoarele de activitate se observă o ușoară disproporție.

Dacă activitatea profesional-științifică poate fi considerată cu bunăvoință (dar oare e necesară bunăvoința?) în ansamblu drept pozitivă prin obținerea unui procent de promovare mai bun decît în anii trecuți, analiza muncii profesional-științifice scoate în evidență și unele deficiențe.

În anul universitar 1974-1975 din cadrul anilor de studiu, au fost exmatriculați 3 studenți datorită atitudinii față de problemele profesionale, iar alții au rămas repetenți. Anul acesta, 25 de studenți au reușit să însușească un număr remarcabil de absențe, fiind sancționați cu mustrare, iar alții sînt pe cale de a primi mustrare. Dacă activitatea profesional-științifică ar fi intervenit la timp, prin adîncirea integrării, a cercetării și a studiului teoretic, prin luarea unor hotărîri mai serioase la atitudinea colegilor din jur, nu s-ar fi ajuns la crearea unor probleme ce greu se mai pot rezolva în ultima fază.

Consiliul A.S.C. a obținut rezultate pozitive în orientarea activității politico-educative în spiritul

vel de Centru Universitar, dezbateri în cadrul cărora comisia politico-ideologică a căutat să evite festivismul, mai puțin formalismul și neglijența în organizarea dezbaterilor politice. Responsabila cu activitatea politico-ideologică, studenta Fischer Sonia nu a reușit să-și orienteze activitatea în realizarea unui cerc de dezbateri politice sau de educare ateistă. Cauza lipsei de inițiativă în realizarea acestui deziderat ne este explicată de președintele consiliului, studentul Jianu Cristian. „Comisia poate să facă mai mult în viitor, să-și îmbogățească și îmbunătățească activitatea”.

O greutate mai mare în dezbaterile politice se întîmpină la studenții din anul I de studiu, deoarece aceștia nu știu încă să-și formeze materialele — ar fi indicat ca dezbaterile să plece de la nivel de facultate.

Pentru inițierea studenților din anul I în viața de organizație, consiliul A.S.C. a organizat la anul I seria A (Medicină generală) o ședință model la care au fost invitați secretarul de partid pe facultate, decanul de an, studenți din anii I, II și III.

Dezbaterile politico-ideologice vor avea o mai mare amploare prin inițiativele Consiliului A.S.C.,

ții literare românești contemporane. Deși în cămin se mai manifestă încă tendința de neglijență față de avutul obște, anumite comportări ce nu se impacă cu conduita de student (camera 226 amendată) — sperăm că în cel mai scurt timp, prin acțiuni mai combative ale Consiliului A.S.C. și ale tuturor studenților, aceste neajunsuri să fie lichidate, lăsînd cale unor comportări demne calității de student.

Deși vicepreședintele cu problemele politico-ideologice, Trankulov Ecaterina, este și membru al Consiliului U.A.S.C.R., nu și-a arătat această calitate în activitatea depusă pînă acum, stilul de muncă al acestei comisii scăzînd calitativ și rezultatele fiind necorespunzătoare.

— Ce vă propuneți în viitor pentru ca toate sectoarele de activitate să ajungă la același nivel?

Pentru viitor ne propunem să ne sudăm colectivul nou format prin cristalizarea unui stil de muncă, prin instituirea unor programe de activitate mult mai adaptate la specificul vieții noastre de asociație, iar în ceea ce privește o serie de abateri atît la nivel de an de studiu cît și la nivel de consiliu dorim ca activitatea noastră viitoare să fie mult mai fermă și mai combativă.

IOAN PETRIȘ

DANSUL, mai mult decât o pasiune

Tinărul blond și subțire se mișcă în ritmul vioi al unui dans. Ii prind privirea și își zimbește complice. Este Czekk Ștefan. Student în anul IV al Facultății de Mecanică Agricolă, el este de trei ani component al Formației de dansuri moderne a Casei de cultură a studenților timișoreni.

...Acordurile muzicii continuă, perechile schimbă ritmul și figurile se repetă la nesfârșit. O bătaie din palme și totul încetează pentru o clipă. Spun pentru o clipă, căci aici se muncește cu sirg, totul fiind făcut după un riguros program respectat cu strășnicie.

„Nu te mira că mă găsești aici – îmi spune Ștefan, pasiunea mea pentru dans e veche, și...”

dacă stau bine să mă gândesc nu e numai o pasiune. Simt nevoia relaxării în dans. El îmi oferă adevărate clipe de deconectare după îndelungi ore de muncă”.

Ștefan a uitat însă să mai spună că la ediția 1974 a F.N.A.S., formația de dansuri moderne din care face parte a primit Diploma de Laureată a

concursului, că este unul dintre studenții de frunte ai facultății sale și că în afară de dans, iubeste la fel ca orice alt tânăr de vârsta lui, muzica și teatrul, poezia și florile.

Cu aceeași seriozitate cu care repetă de zeci de ori aceleași figuri de dans, îl vezi aplecat deasupra proiectelor. Calitatea de vicepreședinte a comisiei cu problemele profesionale nu-l face rigid, dimpotrivă, mult mai omenos, gata oricând să ajute, să dea sfaturi.

Alături de Ștefan, coleg de facultate și an, un alt component al aceleiași formații de dansuri: Maklari Zoltan: „Îmi place foarte mult ritmul dansului spaniol sau mexican, dar nu pot lăsa la o parte nici fermecătorul vals sau vesela polcă. După părerea mea, dragostea pentru dans, nu se poate exprima decât... dansind”.

...Din nou o bătaie din palme și repetiția începe, în același ritm care dacă unora li se pare oboșitor pentru cei doi prieteni este mai mult decât o pasiune.

Tineri cu chip vioi și mișcări de felină prin marea lor forță sufletească și dăruire în tot ceea ce întreprind, stau la loc de frunte în marea familie a studenților timișoreni.

DIANA CAZAN

Dor de ducă

A trecut mai ieri un nor și poate el ți-a întunecat ochii. Ce vrei să faci și cum gîndești? De bună seamă e pe undeva o fisură, de gânduri de ducă prind să te cuprindă De ce să fugi băiete?

Zici că acolo e totul bine și toți sînt fericiți și faci ce crezi și nimeni nu te-n-treabă de vrei sau nu să pui și tu mîna pe ceva. Așa-i băiete și miile de tineri ce stau pe străzi și așteaptă să se ivească vreun funcționar modest și el, cu o hîrtie în mîna și să anunțe că într-un orașel ca val de el, s-a găsit un loc pentru un amator, îți dau dreptate.

Asta ți-o spun și alte mii de studenți ce și-au irosit energia învățînd ce știința dat-a omului să o cunoască și care acum, ar primi cel mai modest post dacă ar fi. Asta o crezi tu! Știi oare toate acestea?

Te auzeam că aici la noi, în această țară, nu poți să faci ce crezi și gestul ți-e oprit, iar vorba nu-i slobodă. Ce vrei să spui, ce te durea pe tine? Hai spune, te ascult! „Păi vreau să zic că dincolo poți mai lesne să o duci așa cum vrei. O să-mi construiesc o clădire așa cum o visam de mic, o să-mi cumpăr un autoturism, o să...”

Dar cum? Te-n-treb și vreau un răspuns ferm: „Desigur că acolo ocaziile sînt mai dese, iar profiturile sînt imense. Puțin noroc și mă... căpătuiesc”. Și fiul tău, căci o să fie mare, și el ce-o să facă, ce-o să zică? „Va merge la școli și va ajunge și el... dar poate nu o să fie nevoie. O să-l las pe el să conducă afacerile...”

Lume mirifică ridicată pe niște iluzii!

ideal necugetat și gînd incoșoșat!

Desigur că oricine ce va face un pas, acolo unde cred ei, că totul se poate, va fi primit cu brațele deschise, i se va oferi un post, o locuință și poate primii bani pentru o afacere.

Va intra apoi într-o combinație strălucită, primele capitaluri, vise mari, speranțe împlinite și iată-l stînd în capul mesei și dictînd partenerilor cursul acțiunilor și totul ar fi așa de frumos cum... nici nu-ți inchipui, cite nu visează omul

acesta care crede că aici nu e bine, așa a auzit el de la niște glasuri în noapte, că aceea ce-i aici e doar o falsă libertate. Unde-i libertatea de a se ridica și a cere ce nu i s-a dat încă?

Așa e cînd privirea trece fugară peste niște realități care ar fi trebuit să-i dea mai mult de gîndit.

Ți-ai pus vreodată întrebarea, amice, cît investește statul nostru în asigurarea condițiilor de muncă și învățatură a tineretului nostru? Nu te-ai gîndit că în locul spre care îți zboară gîndurile nu-i totul gratuit ca aici unde nu te simți tu bine? Nu știi că te așteaptă un post pe care trebuie să-l iei în primire, un post așa cum ți-ai dorit și pentru care ai muncit... De ce nu te ridici să spui ce te doare atunci cînd, democratic, își spune fiecare cuvînt despre ce e bine și ce e rău, ce s-a făcut și ce mai trebuie făcut?

Și ieri și altădată te-am văzut într-un local cu fumuri și licori amețitoare și tocmai cînd colegii tăi munceau. Mi se pare că pe undeva ceva scîrție la tine și seamănă a odihnă, a oprire. Ai oprit motoarele și acum aștepti ca totul să-ți vină de-a gata, în față, doar la o simplă indoire a degetului. Am înțeles acuma privirea ta pierdută prin cețuri de țigări, mai mult sau mai puțin fine, și rătăcind în zaful cafelei. Îți căutai himera speranțelor departe și îți ghiceai un viitor clădit pe zornăit de lire, dolari și alte metale, atît de prețioase la pipăit. Dar nu simțeau pe ele sudoarea atîtor oameni ce greu trudeau măruntul ce îi ducea pe mîine. Da! Tu nu simțeau că astăzi doar munca dă viață și visului plămădă!

De ce să fugi din țară? Încearcă pentru o clipă, apoi crede mai mult că poți și vei putea să fii așa cum oamenii din jur ar vrea să te știe.

Și crede că există și asta-i realitatea: Avem o țară, oameni și un viitor pe măsura celor mai frumoase gînduri!

De ce să fugi din țară? Alungă norul și crede în lumină!

GHEORGHE CRIȘAN

Un bunic veni să vadă...

A intrat întrebător în holul facultății. Îi stînjea acum, pînă și vechiul său baston. Nu știa în care parte să meargă. Lumea asta tînără nu era chiar pe înțelesul său. I-a fost oarecum greu să se adreseze studenților, să ceară niște lămuriri. Ei nu-l puteau înțelege. Avea el de rezolvat o treabă a lui și voia să o facă singur.

Pînă la urmă a început să se intereseze unde ar putea să vadă „notele unui nepot”. Nu i-a spus numele, n-a vrut să audă nimic din spusete altora, el a vrut să vadă, să vadă ce e scris în acte. Oare ce l-a făcut să vină în această iarnă tîrzie, în acest martie capricios la actele care poartă situația nepotului său? „Să vadă cum se comportă”, pe restul le știa el nu trebuia să i le spună nimeni.

Cît s-a gîndit oare acest om la nepotul lui, cite gînduri și cite zile... E ceva misterios în toată această poveste. N-a vrut să spună nici de unde vine. „Vin de departe... din nord”, vorbe gîndite, vorbe cumpătate.

M-a surprins faptul că nu-l căuta pe nepot că nu e nepotul cu el. Ora mesei trecuse. El era singur și voia să vadă, să-și limpezească gîndurile, gînduri de iarnă, gînduri de ierni.

Afară încă mai ninge. La secretariat un bunic vedea situația nepotului său. A pus degetul pe fiecare rubrică pentru a înlări perceperea și n-a zis nimic, s-a uitat de citeva ori poate pentru a lăsa inimii timp să se liniștească.

Acum putea vorbi cu oricine. Coborînd scările spunea celui care l-a fost ghid, „nu să laudă prea

bine nepotul meu. Îi corigent la un examen”.

A stat pușin în hol (poate pentru odihnă înainte de drum) și-a vorbit despre primăvară, despre vreme și vremuri.

Cît ar fi vrut el să fie frumoasă această primăvară, cît ar fi vrut să aibă un nepot cu care să se mindrească, cît ar fi vrut acele acte să fie scrise altfel...

N-a venit nici din nord și nici de departe. A venit de la Ghiroda. A venit de lingă gîndurile sale la niște acte scrise nu chiar pe placul lui și aici e adevărata depărtare. A adus cu el pe lingă oboseala deceniilor și dragostea față de neamul său, dorința de a-și vedea în mîinile cui și prin cine va merge el mai departe.

Sprîjinindu-și bătrînețile în baston, învăluit în jocul obraznic al fulgilor de nea, ducea cu el imaginile acelor rubrici alături de tainicele sale gînduri.

Un nepot și-a pus bunicul pe drumuri, nerespectîndu-i nici albașta timpelor și nici dragostea părintească. Numele său stă scris și el într-o rubrică alături de unele rubrici deși... locul lui ar merita o adevărată discuție acolo, în colectivul din care face parte. Poate că după această zăpadă a mieilor, după această vizită încărcată de gînduri necunoscute un nepot și poate și alții, vor medita la sentimentele de dragoste părintească, respect și recunoștință.

L. PADUREANU

„Un tînăr mult prea furios”

A cincea piesă a stagiunii actuale a teatrului timișorean ne-a pus în fața tineretului și a lianelor ei. Am urmărit cu plăcere dar și cu tristețe liniile frunte desenate sau sugerate de Marin, de tînărul acesta obligat de propria lui rațiune de a fi (care pînă la un punct era vanitate), să-și schimbe hainele, să intre între oameni pentru că numai acolo este cald și bine. Dincolo de furia lui, tînărul își ascunde reproșurile (a avut timp să facă lucruri necugetate). Celelalte personaje aduc, fiecare o nouă încărcătură cu substanță „furișului”. Sînt aici niște prieteni buni care se chinuie unul pentru celălalt. Dar lucrul acesta nu-l recunoșc pentru că tineretea, ne spune autorul, înseamnă citeodată și prea mult orgoliu.

A fost o seară în care ne-am întîlnit cu noi, ne-am comparat și ne-am prelungit. Piesa e de fapt o constatare. N-avem de-a face cu extreme, întîmplarea aparent minoră este surprinsă aici. Să fie acesta un motiv pentru care s-au găsit în sală pușini studenți? Nu cred. Vrem să credem că motivele au fost altele. Iar dacă n-au fost motive, aducem la cunoștință celor care nu le au că „s-au abținut” de la discutarea unor probleme actuale, că au evitat să aplaude entuziasmul cu care actorii Mircea Belu, Traian Buzoianu, Gh. Stanca, Mihaela Murgu și-au adus pe scenă tot sufletul, și au dat viață „Unui tînăr mult prea furios” de Virgil Stoenescu în regia artistică a lui Dan Alexandrescu de la Teatrul de Stat din Arad.

MARCELA STOICA
Filologie-Istorie, anul II

Debut forum studențesc — Rodica Cojocaru

Să mai fiu copac...

Nimic nu se mai prinde de mine. Nici frica
Precum, iubindu-te, urcam
până acolo, sus, unde,
de bună seamă
și celor mai nebuni copaci
începe să le fie teamă.
Și-acum căzînd,
privește-mă, cum rid!
Tu știi că mă prefac.

A arunca cu pietre în soare

Arunc cu pietre în soare.
Te doare?
Nu te doare.
Și nici măcar nu singerează
ureșul meu forțat pe-o rază.
Te doare?
Nu te doare.
Arunc cu pietre în soare
Pieziș privesc în soarele rănit:
Da, joaca s-a sfîrșit.
Cînd raza ruptă înapoi mă cere,
mă-ntreabă soarele de foc:
Te doare?
Da, mă doare

că nu mai am putere
să mai joc.

În cerc

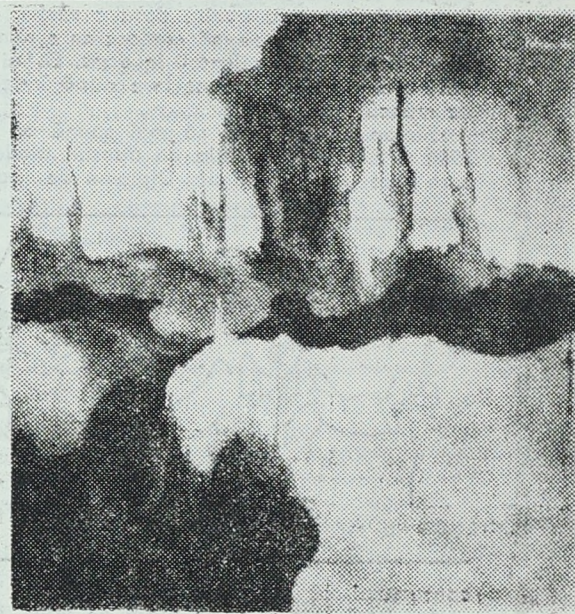
Intreabă soarele,
cînd vei greși,
în ultima zi ca și în prima zi:
În fiecare zi
ca în ultima zi.
Și-ți faci inventarul:
aici amarul,
dincolo...
Dincolo e cineva?
M-așteaptă?
O altă treaptă.
Dar urcă sau coboară?
Și gîndul ți-e captiv
Se strînge cercul.
— Tu nu ai motive
să strigi!
Nu, n-am motiv.
Doar gîndul mă mai doare.
Un strugure necopt
strivit și stors de teasc.
N-am mai rămas
din ceas
cu nici o clipă.
Și-mi pare
că uitasem
să mă nasc...

Călăreții de plumb

călăreții de plumb spintecă incinsele nisipuri...
din vitrina magazinului cu jucării
noaptea e liniște acolo
și doar cavalcada lor se-aude
minusculă
bătînd ritmul spre ziuă.

Moment de întuneric

cuvînte vin totdeauna mai tîrziu și tac
și cetatea se umple încet cu liniște
și umbra-i un zid de pasăre peste pasăre
ca o punte între două destine
și cît de neștiut e totuși un clopot străveziu
glas al ușilor ce se trîntesc în noi
cînd păstrăm un moment de întuneric
pentru lungile noastre nopți de dragoste.

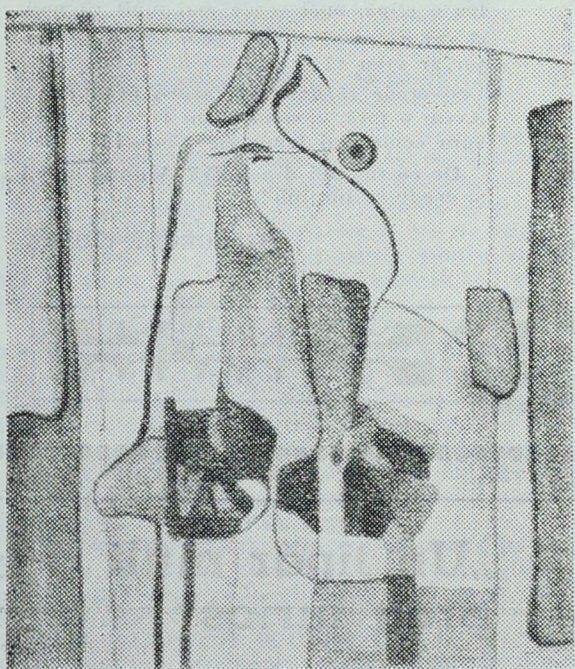

„Întoarcere”

Toamna

Intr-un tîrziu a
clătinat din arțar:
„puteți pleca”
singur, Main fratele meu, o visa
pe mama
el nu știa de ce
cădeau frunzele
rar.

ROMULUS OLARU
Filologie IV

„Florile ei albastre”

Epilog

Eu am pierdut timpul rozelor
Și nici nu mi-am dat seama.
M-am trezit,
dintr-un somn adînc
Și am găsit totul uscat în jurul meu.

Eu am pierdut timpul rozelor,
din clipa în care
pentru mine,
ai încetat să mai exiști.

Mi-am închis sufletul într-o scorbură
Și, am auzit cum vîntul
Încearcă să mi-l fure.
Cînd ploaia și cu vîntul
i-au distrus ascunzișul,
În scorbură rămăsese
Doar un boboc uscat.

Și timpul rozelor, deja, trecuse!

Visul

Sînt clipe
cînd
se-nfiripă un vis:
Un vis,
încît ai crede
că ai trăit fiecă clipă
din tot ce ai visat.

Am văzut un munte,
cu piscul spre cerul plin.
Și-n virful lui,
un steag al purității albe,
filii pentru Pămînt.

Să punem noi
acest stîndard al păcii

pe piscul cel mai falnic
ce se ridică
pe-acest pămînt al nostru!

Și în dorința noastră
de a urea
pe piscul cel înalt,
să atîrnăm ca și stîndard,
Cămașa albă de pe noi
ca picături de rouă
ca soarele-n apus de vară...

Pentru tine

Ai apărut
în strai de sărbătoare!
Parcă erai o floare lacomă de apă.
Aș fi vrut ca eu să te ud,
să nu te ofilești
decît atunci cînd frunza
de mine, o dezlegi.
Și-acuma cînd de tine mă simt
mult mai aproape
Știu că tu ești departe și că nu mă cunoști
Și-atunci, eu, tristă, în umbră
Aștept. Nu pot să-ți spun ce-aștept.

DENISIA TIMIRCAN,
Medicină generală, anul III

Bărbat

Copil vei fi pînă cînd
Gîndul bazaltic cu iz de bărbat
O s-arunce cu bîta în tine.
Și fruntea să-ți fie dogoare.
Un munte ce naște izvoare
Și știe de-acum ce e bine.
Și gîndul în strigăt să crească!
Vreau soare!

MARIUS BOCEREANU

Informații

Am auzit că există orașe cu pereți de afixe
și cu nopțile fosforescente — poți să faci ce vrei,
să nu faci nimic sau
să ți se pară că ești milionar sau
să te lași răpus de mitraliere
în stradă
și totuși
am auzit că deși în orașele acelea
femeile sînt cele mai nemaipomenite
din lume
și umblă o puzderie de ei cu colaci în coadă
toate aceste „adevăruri” nu-s decît
o colosală balivernă.

ADRIAN DERLEA
tehnician la „Elba”

„Sărutul”

Lucrările plastice de pe această pagină aparțin
Petronellei Sirbu (elevă) din Lugoj

Iubite pă

Cînd b...
închid...
un un...

Iubește...
cînd li...
pe-ntu...
și rom...
pilpîie...

Ce-i d...
ciutele...
nopți...
de mu...
omăge...
dragos...

Ce-i d...
cerbii...
presor...
mōști...
de me...

Pădure...
să te...
și să...

și iar...

Noct...

În spa...
cu o...
în căm...
mama...
o rog...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

de lo...
ferest...
noi...
în vrea...
unui...
în vrea...
care...
crede...

Șe pădurea...

abe de rouă
b olto lor
rs.
șatunci
ste i tăcere
ric
file i mihnite
paie.

erului
e,
cierea
i ?...

ca
n line
pande
emete

face
ru...
te...
sărut...

MARIANA GERGA

Nocturnă

terestrei acoperite
oșie de masă, noi
șilbe de noapte,
si coate pieptenul dintr-un sertar
ă lase pe mine să-i iau
măgelele
eo mă lasă, în spatele
coperită cu o față roșie de masă
e a tata este asemenea
mău două mierle în el,
e e-însinguratul
că la geamul camerei noastre
năuntru noaptea este roșie.

MIRCEA BIRSLA

na de pe urmă

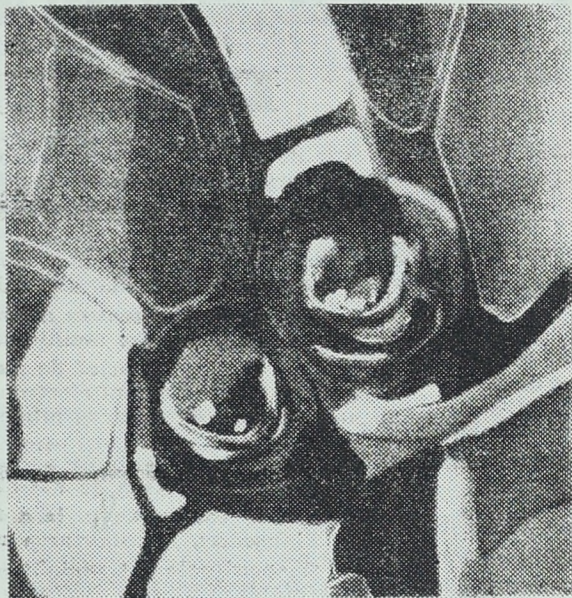
cu cuvintului

cea înscrisă-n cuvintul
nspre un țărăm răzvrătit
oravane de senzuri
niarele aer golit.

amurgul de spaimă
elans violent
u greu îl observă
ain și absent.

ceaptă o-ntoarcere-n care
tul își cere cuvint
șcarea doar lasă o urmă
rele spațiu cu vint.

GEORGE TERZIU

„Două cuiburi”

„Cer de toamnă”

Să luminezi poduri

M-am uitat sus printre pini, și am văzut luceafărul. Strălucea din cer cu un roșu ca de bun venit, pentru că aceasta este culoarea stelelor noastre aici. Intotdeauna sint de această culoare.

Am numărat un al doilea luceafăr în partea cealaltă a cerului, nu tot așa de impunător dar tot așa de frumos ca și cel care a venit primul.

Am nimerit pe podul real și cel abandonat. Eram unul lângă celălalt traversând riul. Păstrăvii în riu, săreau. Sări un păstrăv de vreo 40 cm. Mă gândeam că era un pește destul de frumos. Știam că-mi voi aminti de el pentru mult timp. Am văzut pe cineva venind pe drum. Era bătrînul Chuck venind dinspre IDEATH, să aprindă felinarele de pe podul real și cel abandonat. Mergea încet pentru că este un om foarte bătrîn.

Unii zic că e prea bătrîn să lumineze poduri, și că ar trebui să stea acasă în IDEATH. Dar bătrînului Chuck îi place să aprindă felinare și să vină în fiecare dimineață să le stingă.

Bătrînul Chuck zice că fiecare trebuie să facă ceva, și să lumineze poduri este treaba lui de făcut. Charley este de acord cu el. „Să-l lăsăm pe bătrînul Chuck să lumineze poduri dacă vrea să facă asta. Îl împiedică să facă prostii”.

Asta-i un fel de glumă pentru că bătrînul Chuck trebuie să aibe vreo 90 de ani, dacă este azi și păcatul a trecut mult dincolo de el, mîșelindu-se cu viteza decadelor.

Bătrînul Chuck nu mai are ochi buni și nu m-a văzut cînd aproape s-a izbit de mine. L-am așteptat. — Salut, Chuck, am zis. — Bună seara, spune el. Am venit să luminez podurile. Ce faci astă-seară? Am venit să luminez podurile. Frumoasă seară, nu?

— Da, am zis, foarte.
Bătrînul Chuck s-a dus mai departe spre podul abandonat și a luat un băț de chibrit de vreo 10 cm. din salopetă și a aprins felinarul de pe partea dinspre

IDEATH a podului. Podul abandonat era așa de pe vremea tigrilor.

În acele zile doi tigri au fost prinși pe pod și omorîți, și apoi podului i s-a dat foc. Focul a distrus numai o parte din pod.

Corpurile tigrilor au căzut în riu și li se pot vedea încă oasele înșirate deasupra, în locuri nisipoase, și adăpostite printre pietre și risipite pe aci-colo; oase mici, coaste, bucăți de craniu.

În riu alături de oase se află o statuie. Este o statuie a cuiva care a fost ucis de tigri cu mult timp în urmă. Nimeni nu știe cine erau.

N-au mai reparat niciodată podul și acum este podul abandonat. Bătrînul Chuck le luminează în fiecare seară, chiar dacă unii zic că-i prea bătrîn.

Podul adevărat este făcut în întregime din lemn de pin. Este un pod acoperit și întotdeauna întunecos înăuntru ca o urche. Felinarele au formă de fețe.

O față este aceea a unui copil frumos iar cealaltă a unui păstrăv. Bătrînul Chuck a aprins felinarul cu chibritele lungi din salopetă.

Felinarele de pe podul abandonat sint tigri.

— Voi merge cu tine spre IDEATH,*) i-am zis. — O, nu, mi-a zis bătrînul Chuck, merg prea încet. Vei întîrzia la cină.

— Dar tu? i-am zis. — Eu am mîncat deja. Pauline mi-a dat ceva să mîncîc puțin înainte de a pleca.

— Ce avem la cină? am zis.

— Nu, îmi zice, zîmbind, Pauline mi-a zis că dacă te întîlnesc, pe drum să nu-ți spun ce avem la cină astă seară. M-a făcut să-i promit.

— Și Pauline! i-am zis. — M-a făcut să-i promit, îmi zise.

din „In zahăr de pepene verde”
de Richard Brautigan

G. MIHAITA

Fac. Filologie-Istorie, an II.

Considerații critice la volumul „10 poeți tineri”

(Editura Junimea, 1976)

Volum ce s-ar putea defini ca fiind penetrabil prin acuratețea și transparența versificației, „Zece poeți tineri” (ed. Junimea (1976) reprezintă neîndoiește o nouă filă la realizarea tabloului unei generații poetice ce se afirmă. Dincolo de condițiile grafice deosebite, o primă lectură lasă să se întrevadă modalități diverse de tratare a universului poetic.

Dar, să încercăm o exegeză mai la obiect. George Bodea practică o poezie de factură patriotică care nu-l scoate din anonim, întrucît identificarea poetului cu țara nu se realizează decît pe planul mijloacelor de expresie, rezultatul fiind niște confecturi ideatice.

Poezia lui Emil Nicolae se vrea transparentă pînă la intuiție dar nici aici nu se reușește o detașare. Se pare că lipsesc acele porniri adevărate, mai puțin realizate metaforic, constituind însă veritabile atitudini poetice.

Există în poezia lui C-tin Popa o angoasă transmisibilă, convingătoare uneori, cu o nostalgie evidentă. O contemplare a plecărilor, prin prisma unui realism imediat. („Clipa nouă pentru clipă”)

„Miezul cerului” reia încă odată mitul brîncușian în profunzimea lui conceptuală:

„Chinuitoare înălțare! Ea vrea să știe
de-i pasăre
Sau zbor”

Idee reluată și în „Caii mei”:

„Să credem că zborul mai mult decît pasărea ține”.

Mai concret decît poezii dinaintea lui, C-tin Popa

nu reușește totuși să-și înfrîngă o evidentă tentă picturală, rezultînd o poezie redundantă.

Angela Traian, are o știință a devenirii. Trecurile ei reprezintă intuiții duse uneori pînă la paroxism:

„Voi fi la fel de mult iubită

Numai de lucrurile visătoare

Alte visătoare că aproape nu-s”.

Poezia simbolică a Angelei Traian denotă certe calități poetice ale autoarei, care surprinde prin varietatea unghiurilor din care își disecă universul intim.

Poezia Luciei Olaru Nenați, un mesaj direct, o metaforă patriotică în care privirea poetei caută răgaz sau se pierde. Păcat că experiența care îndoiește cuvintele în „Să nu uiți” treptat se transformă într-o baladă pentru acest pămînt peste care poate trece nestatornic. Căutările Luciei Olaru nu și-au găsit încă o certitudine.

Emilian Marcu, acest interesant observator al unor trăiri care nu se scapă, își duce ideile singur pînă la capăt. O naștere, fîntinarii, ciobanii sint „descoperiți” și ridicați la rang de simbol. E un ritual în poezia lui Emilian Marcu care nu poate să ne scape. Reușita lui se pare că vine dintr-o rutină a versului și rezultat al unei apropieri sensibile de materia comunicativă.

Corneliu Ostășie Cosmin pregătește cu grijă cuvintul sau cuvintele semnificativ edificatoare într-o alcătuire cu deosebită încălcare muzicală. Presimțirile poetului devin astfel niște rezolvări estetice: „Veghează-mă frumos”... „Ucide-mă frumos” poetul își definește singur gestul.

De o simplitate și o rezolvare deosebită, versurile Doinei Doru sint, desigur, o revelație a volumului. Citabile, doar în context, cuvintele ei își găsesc locul într-o alcătuire care nu dă greș. Epurată de tot ce ar putea fi altceva decît esențial, drumul Doinei Doru mi se pare a fi cel adevărat. Citez:

„Doar atingîndu-mă, privirea ta
m-a și golit de timpul dinainte”
și, repet, multe versuri citabile doar în context, datorită unei unități inseparabile. Poezia „Libera stare de pasăre” este edificatoare.

Domnița Petri— muzicalitate, imagini deosebite:

„Blestemat fie somnul, blestemat visul
Cînd genele mele au căzut în fîntina uitării”.

„Brațul meu drept, amorțit încă de dorul țării
Îl temi să nu se usuce cu scrisul”.

Există în poezia ei un dans al prezențelor patriei, aducînd în prim plan trăiri în care simbolurile și metonimiile abundă.

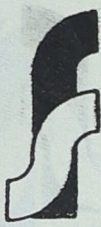
Retrospectiv, volumul „Zece poeți tineri” ne propune mai mult decît titlul. Opt poeți (fără Doina Doru și Angela Traian), descinzînd de pe plaiuri moldovene subliniază caracterul de implicație într-o tradiție literară preocupată dintotdeauna de noile posibilități de devenire a formelor artistice.

GEORGE TERZIU

„Prietenii”

De la colaboratorii din întreprinderi

Încă nu s-au arătat zorile când pe poarta fabricii „Fructus”, nume binecunoscut și apreciat atât în țară, cât și peste hotare, intră muncitorii schimbului I, cei mai mulți dintre ei abia de puțin timp integrați în producție.

Sînt U.T.C.-iști, tineri inimoși, plini de energie și răspundere. La ora 6,30 toți sînt în halate albe la locurile de muncă. Te uiți la ei și parcă ești într-un imens laborator unde tot ce se face preținde pricepere și destoinicie. De felul în care vor lucra ei, va depinde realizarea planului de producție, va depinde realizarea planului de livrare, atât la beneficiarii interni cât și la cei externi. Mi-e greu să dau numele celor care sînt în frunte, pentru că toți sînt buni și foarte buni. Pentru ridicarea nivelului profesional, au frecventat cursurile de calificare de gradul I, meseria — preparator conserve — majoritatea lor. Peste tot acolo unde au fost solicitați s-au dăruit muncii colectivelor, predînd o cantitate de 9.800 kg, fier vechi și maculatură.

În căminele fabricii domnește ordine și curățenie, vizionări de filme în colectiv, audiții TV. Biblioteca sindicală pune la dispoziția noastră, a celor dornici de a cunoaște și de a ști mult mai multe, în fiecare zi cărți cu conținut tehnic sau beletristic.

Din inițiativa comitetului U.T.C. sub îndrumarea Organizației de Partid s-a pregătit un program artistic de către brigada de agitație în cinstea zilei de „8 Martie”.

Organizația U.T.C. a fabricii Fructus salută tineretul studios din centrul Universitar Timișoara, dorindu-le succes deplin în pregătirea cit mai temeinică pentru schimbul de mîine.

VIORICA DAOGARU,

secretar al Comitetului U.T.C. de la „Fructus”

Timișoara în cincinal

Realizări

Dezvoltîndu-și an de an puterea economică, Timișoara a realizat în anul 1975 o producție globală industrială dublă față de 1971.

Iată câteva din realizările cincinalului pe anii 1971—1975: ● 8 întreprinderi noi moderne ca: ● Electrotimiș; ● PRETIM; ● Întreprinderea de prefabricate din beton; ● Întreprinderea de tramvaie; ● Întreprinderea de confecții „Bega”; ● Secția de memorii pentru calculatoare electronice; ● Au fost dezvoltate 50 dintre întreprinderile existente; ● S-a realizat Centrul teritorial de calcul; ● Spitalul Județean cu 750 paturi și policlinică; ● O nouă stație de salvare; ● 3 dispensare sanitare în cartiere; ● Un cămin de bătrîni cu 120 locuri; ● 1.400 locuri în creșe; ● 188 săli de clasă; ● 9 ateliere școlare; ● 6 edificii noi pentru liceele de specialitate; ● 1.040 locuri în grădinițe; ● Complexul Institutului agronomic; ● 11.041 locuri în cămine pentru nefamilisti; ● 68 km rețele de apă; ● 52 km rețele canal; ● 62 km drum modernizat și multe altele

Perspective

Cît de mult se va schimba înfățișarea Timișoarei la sfîrșitul actualului cincinal, putem intui, dacă avem în vedere obiectivele stabilite pentru perioada 1976—1980.

Astfel, pe baza unui plan de investiții substanțial, puterea industrială a Timișoarei va crește considerabil. Se vor realiza noi obiective economice dintre care dîntre care amintim: o nouă fabrică de lacuri și vopsele, o fabrică de nuclee proteice, o fabrică pentru echipament electronic pentru industrie, o nouă fabrică de zahăr și altele.

● În această perioadă se vor continua eforturile pentru construirea de noi obiective economico-sociale, care vor contribui la dezvoltarea urbanistică a Timișoarei, la asigurarea unor condiții materiale și spirituale tot mai bune pentru locuitorii municipiului.

● Se vor construi 8 ateliere școlare, 10 săli de gimnastică, 6 cantine școlare, 7 internate.

● În acest cincinal se va termina noul edificiu al Facultății de electrotehnică și se vor construi noi cămine și cantine pentru tineretul universitar.

● Se vor continua eforturile pentru îmbunătățirea asistenței sociale, a transporturilor în comun, a aprovizionării populației precum și a extinderii rețelelor de apă, canal etc.

Soarele vesel și primăvăratice al dimineții scaldă în lumină modernă clădirea a întreprinderii „ELECTROTIMIȘ”, impunătoare și plină de prospețime. Ne atrage vîietul continuu ce trădează viața trepidantă a uzinei, a celor ce muncesc aici.

De la intrarea în unitate sîntem îndrumați cu amabilitate spre biroul unde lucrează secretarul organizației U.T.C. de la secția „proiectări”, Liviu Udrescu. Inginerul mecanic Udrescu este absolvent timișorean 1974. Acum lucrează la proiectări, muncă frumoasă, atrăgătoare, pasionantă. Secția are 4 ateliere specializate, alcătuint un tot unitar cu aureolă de mini-institut, alimentînd cu proiecte cele două secții principale de producție ale întreprinderii: „Utilaje” și „Scule”.

Urcăm la ultimul etaj. Secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, tovarășul Suba, este în concediu. Nu dezarmăm, și la un alt nivel al clădirii, îl găsim pe Dan Nicoară, inginer electromecanic, absolvent timișorean 1974, responsabil cu activitatea profesională în cadrul comitetului U.T.C. pe întreprindere, membru supleant al C.C. al U.T.C. Aflăm lucruri interesante și în mare parte noi. Întreprinderea a intrat în funcțiune la întreaga capacitate în ianuarie 1973. Producția este orientată în totalitate spre fabricarea de unicate și produse de serie mică, lucru ce face ca unitatea să fie înzestrată cu utilaje, instalații și mașini la nivelul cel mai înalt al tehnicii mondiale și să necesite existența unei calificări foarte ridicate a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor. Inițial, s-a stabilit ca producția întreprinderii să fie dirijată mai ales spre satisfacerea nevoilor industriei electrotehnice și prin aceasta, spre reduceri considerabile ale importului la care recurgeau unitățile de profil. Actualmente, „Electrotimiș” satisface comenzi diverse pentru multe alte unități din întreaga țară, din diferite ramuri și subramuri industriale. Exemple: „Semănătoare”, „I.P.R.S. Băneasa”, „Electroapara-taj” București, „Dermatina”, „Banatul” etc. Mai mult, se produce și pentru export: R.P.D. Coreeană (unde peste cîva timp, inginerul Dan Nicoară va pleca pentru a asigura asistența tehnică la montarea și darea în funcțiune a unor utilaje livrate de întreprinderea timișoreană); și în curînd R.D. Germană. Continuînd discuția, aflăm că gradul ridicat de calificare a celor ce muncesc și vor munci în întreprindere este asigurat de cursurile de calificare, de liceul industrial de construcții de mașini numărul 3, de școala postliceală. Există un atelier-școală în incinta întreprinderii și unul la liceu, ambele foarte bine dotate. Inginerul Nicoară relatează cu pasiune și despre un fapt ce ni se pare relevant și de bun augur pentru o atât de tinără unitate industrială:

„Comitetul U.T.C. al întreprinderii a inițiat și coordonează în prezent un cerc de creație tehnico-științifică menit să contribuie substanțial la rezolvarea unor probleme tehnico-economice în direct sprijin al producției. S-a demarat și o acțiune de colaborare din acest punct de vedere cu Institutul Politehnic „Traian Vuia”. Rămîne ca discuțiile să prindă contur în realizarea unor teme de cercetare furnizate de noi, conform necesităților, asigurîndu-li-se studenților un permanent contact

cu realitatea din întreprindere. Pe lista cercului figurează și cîteva teme legate de organizarea producției, de optimizarea proceselor tehnologice, de probleme ergonomice, tentante și pentru studenții economiști din centrul universitar”.

Împreună cu tovarășul Udrescu, urcăm din nou la alt etaj. La masa de lucru îl găsim pe inginerul Francisc Ioanovici, absolvent T.C.M. 1974, timișorean, responsabil cu activitatea politico-ideologică, membru al Biroului Comitetului județean U.T.C. În următoarele zeci de minute desprindem numeroase idei, probleme, aspecte din activitatea întreprinde-

ELECTROTIMIȘ - sau TINEREȚE SOCIALISTA

rii. Aflăm în primul rînd că e dificilă închegarea unui colectiv într-un timp relativ scurt, că tinerilor, în număr de peste 1.000, li se cer multe, li se oferă condiții; dar se așteaptă din partea lor rezultate și inițiative. Există o fluctuație destul de ridicată a forței de muncă. Totodată, există posibilitatea perfecționării permanente, posibilitatea creării unor cadre de specialiști la toate nivelele. Se consideră că un rol important în formarea tinerilor muncitori îl au tocmai tinerii ingineri absolvenți, care cunosc latura teoretică și practică în egală măsură, datorită faptului că fiecare stagiar lucrează pentru o perioadă de timp, jos, în secție, printre oameni și utilaje, printre dificultăți și dispozitive, printre rezolvări și mecanisme. Un specific al întreprinderii este „noul”:

„Ni se cere mereu ceva nou, ni se cere să știm să facem față mereu unor sarcini și probleme ce se schimbă zi de zi. Apare aspectul conștiinței oamenilor, a tinerilor. Organizația U.T.C. are un rol esențial din acest punct de vedere. Conform indicațiilor C.C. al U.T.C., în această perioadă, în toate organizațiile din întreprindere au loc dezbateri referitoare la activitatea politico-ideologică, educativă. Rezultatele se văd jos, în secții și ateliere și sus, la „proiectări”, peste tot unde oamenii stăpînesc mașinile și planșetele pentru a crea ceva, cit mai mult și cit mai bun:

„Încercăm să dăm posibilități de manifestare a talentelor, aptitudinilor, preocupărilor tineretii. Avem o brigadă cultural-artistică, un cenaciu în fașă, un cor în perspectivă. Pentru îndrumarea cîrului am dori să beneficiem de sprijinul unor cadre de la „centrul universitar”. De fapt, am dori să fim ajutați de cadre, lectori universitari, și pentru cursul de învățămînt politic U.T.C. — care se ține lunar

de către fiecare organizație, și pentru a cărui desfășurare am întocmit un plan tematic pentru 4 ani.

Aflăm și că numeroși studenți ai unor facultăți timișorene fac practică la „Electrotimiș”, că există o legătură mai mult ori mai puțin înscrisă în programele de activități, între tinerii studenți și tinerii din producție, între A.S.C. și U.T.C.

Părăsim atelierul de proiectare și coborîm în haia imensă care cuprinde cele două secții de bază ale întreprinderii. Printre frezele harnice care ne înconjoară, ne apropiem de tînărul muncitor Ion Timplaru, 22 de ani, secretar al organizației U.T.C. de la atelierul „freze”:

„Sîntem patruzeci și ceva de frezori în atelier, majoritatea foarte tineri; sînt unii care încă nu s-au încadrat pe deplin, dar noi, ceilalți, ne ocupăm mereu de ei, în orice ocazie. Avem acum și cercul de creație tehnico-științifică, l-am popularizat și așteptăm ca tovarășii noștri să vină cu propuneri, cu idei de-ale lor. De fapt, muncind zilnic, fiecare se ajută pe el și descoperă mereu cîte ceva care să-l facă să-i fie mai ușor și să obțină mai mult. În luna mai vom organiza un concurs profesional al frezorilor, cu premii și mențiuni. Deocamdată, printre fruntașii atelierului și secției se numără tinerii Hunyady Ștefan, Rusu Pavel, Kohl Horst și alții...”

Invitat, intră în discuție Gheorghe Babescu, 25 de ani, secretar U.T.C. al secției „Scule”:

„Eu sînt de 9 ani în cîmpul muncii, de 3 ani sînt frezor și cred că acest cerc tehnico-științific îmi va da mie și altor colegi, posibilitatea de a ne strădui mai mult să contribuim la descoperirea unor înlesniri și a unor metode mai bune în munca zilnică. Echipele de cercetare vor fi mixte și cred eu că vom putea include în ele chiar pe unii studenți care face practică la noi”. „Schimbul lui Gherzan” este cel care are rezultatele cele mai bune, însă tovarășul Babescu dorește ca și uteciștii din celălalt schimb să-și onoreze sarcinile, să fie în înălțimea muncii lor, iar pentru aceasta, uteciștii, tineri cu toții, vor face tot ce le stă în puteri...

În drum spre etaj, ne întîlnim din nou cu inginerul Udrescu, apoi cu inginerul Messmer... Tovarășul Ioanovici este la masa de lucru. Întîrziem cîteva minute. Lansînd printre dialoguri inițiativa organizării unor mese rotunde, unor vizite reciproce și a întăririi legăturilor între studenți și producție, între teorie și practică, între facultăți și întreprindere, coborîm etajele cochetei clădiri a secției „proiectări”. Trecem din nou pe la „prelucrări speciale” pe la „construcții metalice”, „rectificări”, „vopsitorie”...

Teșind pe poarta întreprinderii, vîietul ce răzbate din interiorul clădirilor ne acompaniază o bucată de drum, sugerînd pulsul ritmic și organizat al vieții unei organizații, unui colectiv, unei prezențe active și dinamice în contextul general al societății noastre socialiste, mereu tînără —

MARIUS BOCERANU

Cenaclul de cămin — pro și contra

Afișele colorate își atrag atenția: „In ziua de... va avea loc cenaclul...”. O curiozitate explicabilă prin ineditul acestor manifestări, te face să dai curs invitației. Totul este, însă, să nu respecti ora de începere, ci să o devansezi. Altfel, vei avea în față un imens zid uman care îți acoperă imagi-

ne și ele gazde ospitaliere. Se asigură un cadru intim și posibilități mărite de organizare prin prezența majorității membrilor la ședințele de pregătire. Se formează un colectiv unit, se imprimă o direcție în evoluția cenaclului, se câștigă timp pentru organizare și se accentuează caracterul educativ al manifestării.

Există însă un spațiu destul de

și ele gazde ospitaliere.

Am să exemplific prin evoluția cenaclului căminului 4.C., cenaclu aflat la a treia reprezentație.

Deci, ce a fost la ultima apariție în public: în primul rând, mulți, mulți spectatori, 3 ore și jumătate pline, multă poezie și multe aplauze. O atmosferă intimă realizată prin excelența joc de lumini și inspiratele imagini proiectate pe un ecran de Constantin Duma, reprezentând aspecte din ședințele anterioare, sau imagini lirice, a făcut să se treacă mai ușor peste momentele de emoție, de timicăte.

Cîntecul propus ca șlagăr, a fost interpretat de Viorel Morovan și este „Dulce Românie”. Muzica folk a cules aplauze prin Victor Georocanu, care a tălmăcit versuri din Tagore, Topirceanu, Miron Radu Paraschivescu, prin Virgil Bădulescu cu o voce plină și din ce în ce mai sigură și prin originalul compozitor Papp Jold.

Lia Boșan, Dan Bobincă, Petru Rigoleta, au adus printre spectatori primele note de primăvară. Radu Tudoran și Lazăr Mirel, într-o evoluție spectaculoasă au recitat din creația proprie. Ineditele momente vesele ale lui Petre Rus, s-au adăugat simpaticelor versuri recitate cu vervă de Nicu Jivan.

Iar în încheiere, o formație care poate și mai mult: „Index” a Casei de cultură a studenților.

Trei ore și jumătate care nu au lăsat nici o clipă momente de neparticipare ale spectatorilor. O organizare care demonstrează că există un comitet de cămin ce poate realiza multe, o colaborare fructuoasă cu facultatea de Inginerie chimică. Dacă adăugăm la imaginile de mai sus, cele întâlnite, la același nivel, la căminele facultății de Electrotehnică și a celei de Construcții, avem tabloul unei activități educative interesante ce se popularizează tocmai prin tinuta spectacolelor prezentate.

O inițiativă valoroasă, despre care se pot spune multe lucruri bune.

GHEORGHE CRIȘAN

Foto: CONSTANTIN DUMA

Ce este de fapt, în viziunea organizatorilor, această nouă formă a muncii educative în cămin, unică sub aspectul prezentării în țară?

Preluind ideile de bază ale atîtor cenacluri clasice, cenaclurile de cămin se prezintă ca spectacole de muzică și poezie cu participarea studenților din căminul în cauză și... a invitaților.

restrins și, încă un public eterogen, care nu participă, nu se încadrează în atmosfera cenaclurilor. Nu se pot explica acele comentarii ironice pentru unele deficiențe, inerente de altfel, sau fumul gros de țigară.

Și fiindcă toate cenaclurile de pînă acum sînt ale căminelor de băieți, fetele nu au trebuit întotdeauna să fie invitate, ci au fost

Căminul 7 - căminul nostru -

La începutul anului universitar comisia de spațiu a hotărît trecerea căminului 7, fost al Universității, în dotarea Institutului Politehnic. Hotărîrea a fost pusă în practică, dar au apărut primele obiecții. Starea în care se afla căminul era deplorabilă, și refuzul politehniștilor era îndreptățit.

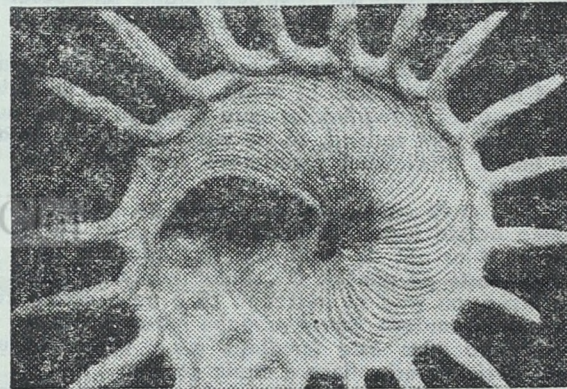
Și așa tot așteptînd ca una din părți să fie mai slabă și să cedeze, s-a ajuns la sfîrșitul trimestrului I. Unele nereguli semnalate, proasta funcționare a instalațiilor sanitare, au făcut zile grele studenților Facultății de Electrotehnică, cazați aici. Deci căminul trebuia să fie al Institutului Politehnic. Ceea ce e interesant e prezența unor studenți de la Institutul Agronomic și a cîtorva de la Universitate. Un fapt interesant: în plină sesiune de examene, la prima confruntare cu viața studentescă, 24 de studenți din anul I au fost puși pe drumuri.

A trecut vacanța și semestrul II a început pentru cei în cauză prin lungi pelerinaje prin complex, terminate prin stabilirea la căminul 4, unde sosirea lor a provocat mutări în lanț (chiar și la căminul 1).

Recenta analiză pe centrul universitar Timișoara, a activității cultural-educative și de gospodărire, a scos în evidență multe deficiențe înțilnite la căminul 7. Dar nu s-a încercat să se afle cauzele.

Ori în situația în care cele două institute refuză tutelarea, iar studenții agronomi refuză încadrarea în viața de cămin e greu să se facă ceva bun.

Și atunci căminul își menține aspectul necorespunzător și pînă ce disputa se va termina, am vrea să reamintim factorilor de răspundere, că acest cămin este în primul rînd al nostru, al studenților și că orice efort pentru o situație mai bună nu este prea mare.

Printre participanții la cea de-a XIII-a Conferință Națională

a cercurilor științifice studențești

Secția a III-a, Învățămînt economic

Constantin Dumitrescu (premiul I București)

Lucrările prezentate s-au situat la un nivel superior, multe dintre ele cu largi perspective de aplicare. Acum două zile am împlinit 28 de ani, iar premiul pe care l-am luat este un stimulent, o recunoaștere a muncii mele, un imbold. Gazdele au fost foarte ospitaliere, așteptăm reprezentanții lor anul viitor, la București.

Lucreția Codreanu (premiul II, Iași)

Am fost primiți foarte frumos la Timișoara. Sînt la prima participare. Lucrările prezentate au fost la un nivel ridicat. Studiul prezentat de mine a fost aplicat deja la o fermă agricolă din județul Suceava. A fost plăcut, am reușit să cunoaștem mulți colegi din alte orașe, să schimbăm opinii, să ne afirmăm păreri.

Matei Făgădaru (mențiune, Timișoara)

Cercetarea științifică studențească din domeniul economic s-a dovedit și de data aceasta „productivă”, legată de realitate. Se pot aprecia și lucrările cu caracter teoretic, ce atacă fondul problemelor economice.

Marian Giubelan (premiul III, Craiova)

Înalta ținută a lucrărilor, organizarea excelentă, atmosfera timișoreană, ne-au făcut să ne simțim foarte bine. Timișoara e un oraș al tinereții. Sînt mulțumit că am luat premiu și doresc a face observația că întreprinderile să se intereseze mai mult de unele aspecte ale cercetării studențești, în vederea aplicării lor.

O amintire plăcută

O plăcută reîntîlnire cu poetul Damian Ureche care o citit din ultimele sale creații. Apoi Radu Melnic a vorbit despre „Brâncuși — omul și opera sa”.

Locul acestei întîlniri A.S.P. al Facultății de construcții, iar gazde, studenții anului I subingineri.

Veselia și exuberanța ne întîmpină de la intrare. Se cîntă, se rîde, se dansează. Totul presărat cu glume.

Studentul Vasile Constantin ține să-și exprime punctul de vedere în legătură cu ultimele aventuri ale „Nufărășului”.

Cum vă simțiți la seara anului?

„Excelent”, îmi spune Mihaela B. „Am aflat azi o mulțime de lucruri inedite despre Brâncuși. Și apoi mie îmi place mult să dansez”.

N-am mai ținut-o de vorbă și m-am deplasat spre

o pereche care stă. „Ne simțim bine. Muzica lui Sorin este foarte antrenantă. Am dansat tot timpul”. I-am lăsat pe Lenuta și Marcel să se refacă și am mai „acostat” un student. „E prima seară a anului nostru și mă bucur că ne-am întîlnit cu toții. Sînt foarte puțini abșenti și cred că aici ne-am cunoscut mai bine pentru că la școală e cu totul altfel”.

Mulți dintre noi am participat la asemenea seri a-noste fără sare și piper. N-am știut să ne simțim bine, să rîdem, să ne distrăm.

Iată că atunci cînd există bunăvoință și puțină ambiție, trecînd peste greutățile inerente de organizare, seara anului poate fi mai mult decît o amintire plăcută pentru mai tîrziu.

Pentru toate acestea, sincere felicitări organizatorilor acestei seri Zudan Elemer și Florin Madin.

TOBESCU OCTAVIAN
Construcții, anul II

FOTO: GHEORGHE TARTAN

Invitație la viața adevărată

„N-am fost niciodată la teatru, n-am văzut nici o piesă. Fiecare face cum crede el că e bine. Eu cred că e bună calea mea”.

În plină tinerețe, la douăzeci și ceva de ani M. B. crede că e pe calea cea bună. N-a văzut în viața ei un spectacol de teatru, un spectacol de operă, n-a văzut nici un spectacol, numai programele lor religioase. Nu vede că lumea merge într-un fel și că ea în afara mersului ei. Ea e în apa murdară și grețosă a dogmatismului. Dogmatism de tipul evului mediu.

„În anul I am început să înțeleg adevăratul sens al bibliei, cînd l-am cunoscut pe Domnul Isus”.

De atunci în fiecare săptămînă de două ori își petrece timpul în mijlocul „fraților”, acolo unde „fiecare stă cit vrea”.

În acest timp colegii ei muncesc în uzine, pe ogoare, în amfiteatre, biblioteci sau își petrec timpul în mod plăcut la dans, la cinema, la un spectacol de teatru...

Ea nu a fost niciodată la dans, n-a avut niciodată un prieten cu care să se fi plimbat, să fi mers la un film, să-i povestească despre bucuriile și întâmplările zilei. Nimic din toate astea.

„N-am citit nimic în ultima vreme”. Nume ca A. Păunescu, I. Alexandru, M. Malița, P. Benteiu, G. Moșil, nu-i spun nimic. Nu îi cunoaște. Nu prea au fost trecuți în cărțile de școală și ea altceva nu citește. Nu vrea să știe că e o păcătoasă, că se minte în fiecare zi, cînd învață despre anumite descoperiri științifice. Toate acestea vin în contradicție cu credința ei, și ea le spune așa cum sint scrise. Se minte, deci păcătuiește. Se minte pe ea singură, nu vede farmecul tineresc al colegilor ei, nu vrea să-l vadă, crede că „fiecare face ce vrea, gîndește singur”. Individualismul voit, tactică de orbire a celor slabi, a celor care mai cred și acum în vechile dogme religioase. Ignoranța; totală necunoaștere a realității, atât pe ce se bazează credința lui M. B.

Ea parcă trăiește cu un secol în urmă, pe vremea cînd halucinațiile erau la modă, pe vremea lui Petruche Lupu, al peregrinărilor care declarau că au auzit pe cutare sfînt vorbind, că au văzut chipuri de icoane în fîntîni. Misticismul favorizează asemenea iluzii de memorie.

„Sînt mulți acolo, dar nu cunosc pe nimeni”. Cînd spune aceste lucruri, uită că a minți e un păcat. Nu sînt ei chiar atît de mulți, dar nici adevărat nu e că nu cunoaște pe nimeni. O „sfîntă” minte, se minte pe ea însăși, nu vrea să înțeleagă că e pe o cărare care se termină undeva, foarte aproape într-o prăpastie.

„Pentru mine asta (credința, n.a.) reprezintă mai mult decît meseria, fiecare crede ce vrea...”.

Tace, nu se uită în fața omului, ține capul plecat. Vorbește încet.

Oare, M. B., nu te simți singură, nu vezi că între tine și ceilalți tineri se ridică paravan, nu poți să percepi niște realități atît de evidente? Chiar nu vrei să vezi și tu un spectacol, o piesă de teatru, nu vrei să fi și tu într-o seară „regina balului”, nu vrei să ai un prieten cu care să împarți timpul între studiu și un film, între o plimbare și o carte bună?

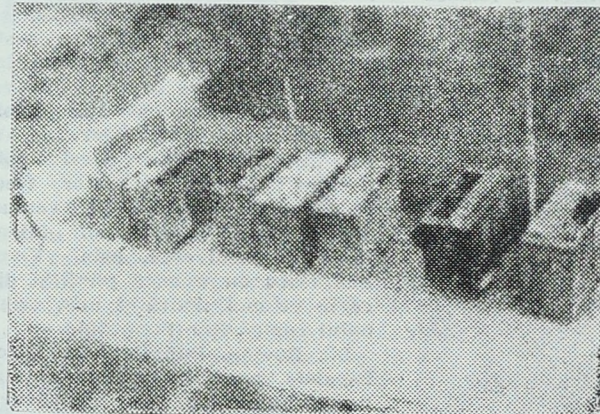
Nu vrei să lasi apa aceea grețosă și murdară a dogmatismului religios, și să trăiești cu adevărat în realitate. Nu vrei să te bucuri de tinerețea ta și să trăiești, să trăiești frumos?

L. NADAU

BLITZ

BLITZ

BLITZ

„Salubrele” împrejurimi ale căminului I C...

Foto: LORINCZ GYORGY

...și a propos de venirea primăverii, zidurile cantinel 1 C.

Foto: GHEORGHE TARTAN

Un fel de ... PROCES VERBAL

Incheiat azi 22 martie, a.c. după excursia organizată de anul I. A al Facultății de mecanică la Reșița și pe Semenice

20. III. 1976, ora 10.

Pășim pe poarta Combinatului Siderurgic Reșița.

La intrare, o plachetă: 1771 — 1971, 200 de ani de funcționare.

Ninge cu fulgi foarte fini, strălucitori, metalici.

E mult negru. Lumină multă de la metalul incandescent.

Vedem cum se elaborează o nouă șarjă. Vedem fonta fișnind. Vedem multă fontă, mult oțel curgînd.

Mergem și la laminor. Oțelul roșu, din blocuri mari în fire și tablă.

Aproape 4 ore de „metal incandescent” întrebări, explicații, discuții incheiate de fiecare dată cu „Să ne vedem cu bine” și stringeri de mâini negre și noduroase.

21. III. 1976, ora 10.

Urcăm pe Semenice.

Autocarul oprește undeva, sus, nu departe de teleferic. Un drum nu prea lung, pe jos, apoi cu telefericul prin ALB spre SUS!

Ninge cu fulgi mari. Vedem pe haine fulgi mari și albi alături de fulgi mici, strălucitori. Vedem lumină, multă lumină reflectată de imaculatul zăpezii.

Din teleferic vedem o natură albă, pură, înmărmurită.

Apoi, acolo sus, fotbal, schi, bătaie cu bulgări de zăpadă, săniuțe (un vin fierț) și... poze.

Se lasă seara și „autocarul veseliei” se întoarce la Timișoara.

Azi, fulgii mari s-au topit.

Au mai rămas pozele și eventual pe haine „fulgi” de celălalt fel.

DUMITRU MNERIE
Mecanică, anul I

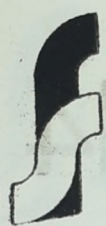

Imaginile alăturate prezintă două momente din spectacolul dat la Buzias de către membrii cenaclului de muzică și poezie al Facultății de mecanică. Așteptăm o apariție și în fața publicului studențesc timișorean!

Foto: ALEXANDRU POSTOLACHE,
Mecanică, anul II

Trăim într-o epocă de mari cuceriri ale omului, a utilizării energiei atomice și nucleare, a electronicii, a laserului și a altor realizări epocale în diferite domenii ale activității umane, exploatarea cosmică și ale fondului marin, transplant de organe, dirijarea eredității organismelor... Paralel însă cu aceste grandioase cuceriri, descifrarea tot mai profundă a tainelor naturii, omenirea își pune încă o serie de întrebări cu privire la hrana omului de azi și mâine. Astăzi activitatea economică a omului are asemenea dimensiuni încât consecințele sale sînt ireversibile. Omenirea este avertizată că dacă

continuă să verse în ocean rezidurile industriale va ucide flora marină — sursă de proteine — și va amenința planctonul — fabrica de oxigen pentru întreg globul. Mulți autori consideră că păstrarea echilibrului necesită o revizuire drastică a metodelor științei și acțiunii umane. O agenție internațională din familia Națiunilor Unite, U.N.E.P.-ul, cu sediul la Nairobi, sprijină eforturile statelor de a-și ocroti tezaurul lor natural, de a-l folosi cu maxim de efect pentru binele populației și de a-l feri de abuzuri și intervenții nesăbuite. În ultima perioadă, într-o serie de lucrări din rîndul cărora se detașează „Un plan de supraviețuire”, „Limitele creșterii” și „Omenirea la răspintie” autori de notorietate științifică mondială au adus în actualitate imediată fapte și idei de importanță și semnificație majoră.

Științei îi revine rolul primordial în a conduce omenirea spre un imperiu atotputernic și atotcuprinzător, acela al lumii artificiale, clădită pe baza aceluiași legi ca și lumea naturii. S-a constatat că și în viitor principalele rezervoare furnizoare de proteină vor fi plantele și animalele. Iată deci că nici în viitor omul nu poate să renunțe la ocupația de crescător de plante și animale. Nu vrea sau nu poate? Într-adevăr se pare că nu a sosit momentul în care omul să se poată dispensa de cultivarea plantelor și creșterea animalelor.

Dezvoltarea cercetării de bază în biochimie, genetică, nutriție, fiziologie și tehnologie va continua să

aibe o influență majoră în accelerarea dezvoltării în viitor a ingineriei biologice. Există pe glob peste 300 milioane de copii subnutriți în proteine. Populația globului (de 3,67 miliarde la jumătatea anului 1970) crește cu 2% pe an. Astfel în 1820 populația globului a fost de un miliard, în 1930 de 2 miliarde, în 1960 de 3 miliarde, în 1975 de 4 miliarde, în 1985 va fi de 5 miliarde iar în anul 2000 va ajunge la 7 miliarde. Nu numai că va fi nevoie de mai multe alimente spre a hrăni această populație în creștere, dar aceste alimente vor trebui produse pe o suprafață

Omul și foamea de proteine

din ce în ce mai mică, o parte din teren fiind afectată pentru locuințe, căi de comunicații, industrie, recreației. Se apreciază că în California se afectează zilnic pentru creșterea orașelor circa 156 hectare teren.

Necesarul de calorii al populației se prevede că poate fi acoperit destul de ușor. Problema esențială rămîne însă asigurarea cu proteine. Septelul animal, care furnizează și cea mai bună proteină de origine animală ajută omul în privința proteinei existente, cu un randament inefficient. Numai aproximativ 15% din hrana unui animal se transformă în carne. Este deci natural și necesar să se dezvolte noi surse de proteine. De curînd profesorul Hogue (S.U.A.) a arătat că cultura insectelor în scopuri alimentare are multe avantaje. El arată că un kg de lăcuste conține de trei ori mai multă proteină ca un kg de carne.

La cel de al II-lea Congres Mondial de alimentație de la Haga din 1971 s-a arătat că rezolvarea problemei alimentației este problema nr. 1. O.N.U. și F.A.O. susțin că cea mai mare problemă este găsirea de noi resurse alimentare. Tot la acest Congres au fost elaborate aproximativ 150 de recomandări care vor conduce activitatea F.A.O. în viitorii ani — pentru a rezolva foamea de proteină.

Geneticienii și amelioratorii descoperă și crează noi rase de animale. Fabricile de alimente dirijate de calculatoare electronice vor fi înființate pentru hrana a milioane de oameni. Prin energia produsă de centralele nucleare terenul steril va deveni ogoare pe suprafața cărora se vor putea crește animale.

Japonia, pentru a spori producția de pește maritim a început construcția unor mari „acvarii” din beton plasate pe fundul mării în vecinătatea litoralului.

Pe glob s-au înființat o serie de centre pentru pregătirea de specialiști în lupta împotriva foamei.

În Mexic, sub îndrumarea savantului Norman E. Borlang s-au pregătit un număr de 140 de specialiști pentru a fi trimiși în țările africane pentru rezolvarea problemei proteinelor. Datorită rezultatelor excepționale obținute prin cultivarea în diferite țări de pe glob a grîului mexican, el este recunoscut drept conducătorul „revoluției verde” iar în 1970 a primit premiul „Nobel” pentru pace și rezolvarea problemelor foamei în India. Dr. Normand N. Borlang susține următoarea teză: „Știința nu ține seama de rasă, de animozități ori de confruntări ideologice. Ea poate să devină un „pod al înțelegerii”. A fi un luptător împotriva foamei înseamnă să lucrezi pentru o cauză a păcii. Iar victoria asupra foamei poate fi totuși câștigată de către oameni”.

România alocă fonduri importante pentru protecția mediului înconjurător fiind una din țările cu o activitate susținută pe plan național și internațional în această direcție.

NELU PETRIȚ,
Zootehnie și Med. Veterinară
an. III

LA STAȚIUNEA DIDACTICĂ ȘI EXPERIMENTALĂ ÎNCEPEM SĂ CUNOAȘTEM TAINILE PRODUCȚIEI

La Stațiunea Didactică și Experimentală a Institutului Agronomic încep lucrările de primăvară. Am aflat de la Aurel Lăzureanu, inginerul șef, că nici iarna nu a fost un sezon mort. Încă din iarnă s-a lucrat în livadă, efectuîndu-se tăierile la pomii fructiferi, s-a lucrat continuu la culturile din seră și în sectorul mecanic. În toate aceste acțiuni studenții au fost prezenți la lucrările practice, în condiții de practică, adică de muncă.

Eforturile sînt concentrate acum către sectorul legumicol. În seră culturile de verdeturi au fost recoltate. 5 hectare solarii încălzite trebuie pregătite pentru a produce material săditor pentru unitățile cooperatiste și de stat din împrejurimile Timișoarei. Orele de lucrări practice ale disciplinei de legumicultură se desfășoară aici. Studenții anului III Agronomie participă din plin la acoperirea solariilor, pregătirea patului germinativ și semănat.

În acest complex integrat de producere industrială a răsadului, condus de prof. dr. Horia Butnaru, vor fi numărate pentru unitățile productive 20 de milioane fire de răsaduri. La prima vedere totul pare simplu. Legumele ce vor fi consumate în acest an, o parte din ele se pregătesc aici. 120 de studenți, studenții anului III Agronomie vor vedea în aceste legume o părticică a muncii lor.

Fiecare fir de răsad poartă ceva din gingășia acestor tineri care învață muncind, care nu exagerează cu nimic cînd pun în dările lor de seamă o continuă ridicare a conștiinței, a pregătirii politice. Poate chiar lor li se par aceste lucrări pretențioase, muncile acestea au devenit obișnuință pentru ei. Trebuie, poate, o mai puternică conștientizare, o privire mai detaliată a acțiunilor pe care le desfășoară.

Poate nu ar strica o mai puternică consolidare a valențelor formative ale lucrărilor efectuate în condiții de producție. Sînt urmărite aceste valențe dar și, în mare măsură, rezultatele productive. Asemenea lucrări desfășurate în condiții de producție sînt un real câștig pentru studenți, în ciuda unor carente care se mai manifestă încă.

Iată ce îmi spunea responsabilă profesională a anului III, Ghizela Mor: „aici noi facem cunoștință cu tehnologia culturilor. Am participat pe „viu” la stabilirea normelor de îngrășare pentru cultura de salată și la aplicarea lor. Am recoltat ceapă verde care a fost valorificată. Cadrele noastre didactice ne-au informat și asupra eficienței economice a acestor culturi. Ele nu sînt rentabile pentru seră în perioada de iarnă, dar nevoile crescînde de „vitamine” vegetale, nevoile pieții impun cultivarea lor. Acum, în atenția noastră a intrat pregătirea materialului săditor. La aceste ore de lucrări pe lângă faptul că obținem rezultate care se concretizează în produse valorificabile ne îmbogățim cunoștințele teoretice, ne formăm deprinderi practice care ne vor fi de real folos în producție. Noi începem să cunoaștem o parte din tainele producției, chiar la noi, în stațiune”.

Da, prin muncă, la Stațiunea Didactică și Experimentală, studenții se realizează profesional, câștigînd deprinderi practice și unele aspecte teoretice, împlinindu-și astfel personalitatea.

L. NADIȘ

SATISFACTIA UNEI REALIZARI

Pămîntul negru de la marginea de nord a Timișoarei se întindea odinioară aspru și mohorit, năpădit de măceșii, bintuit de arșiță, cu bălți ca niște rîni întinse pe suprafața sa.

Pentru noul complex social studentesc de pe Calea Aradului patru ani nu e mult. În zilele noastre timpul este atît de condensat, încît uneori cele înfăptuite în acești ani este echivalent cu o epocă. Am luat contact, pentru prima dată, cu acest pămînt atunci cînd s-a trecut de la proiect la șantier cînd am avut satisfacția să batem țărui și de a marca temelile unui nou institut.

Aici, studenții facultății de zootehnie și medicină veterinară, au fost și sînt martorii acestui vast șantier prin orele de muncă patriotică și practică ce le-au efectuat.

Echipe de studenți s-au organizat în brigăzi pe timpul orelor de muncă patriotică pentru a cuprinde toate sectoarele de activitate. Se lucrează intensiv pentru urgentarea terminării sălii de sport. În fața facultății se lucrează la plantarea de arbuști în vederea realizării unui parc.

Acum cînd liniile arhitecturale ale noii Facultăți de zootehnie și medicină veterinară, a căminelor, cantinei și clinicilor veterinare își exprimă sentimentul unei realizări, îmi permit să încep cu ceva personal; în anul 1975 ne-am mutat în casă nouă, într-un nou complex social studentesc.

Nu departe de noul complex social studentesc se întinde STAȚIUNEA DIDACTICĂ ȘI EXPERIMENTALĂ care

dispune de aproximativ 2.000 hectare de pămînt. Acest pămînt, care pînă nu demult suferea din cauza nefertilizării, a intrat în stăpînire a celor ce-l muncesc — a studenților. S-a schimbat nu numai aspectul peisajului dar și tot ce ne înconjoară.

Cerînțele crescînde au dus la crearea unei baze tehnico-materiale moderne pentru dezvoltarea intensivă a producției vegetale și a sectorului zootehnic. Pentru construirea unei industrii furajare proprii, tovarășul conf. dr. M. Miloș a luat inițiativa construirii unei micro fabrici de nutrețuri combinate — o stație pilot, un adevărat atelier al integrării, cercetării și producției. Datorită acestui micro F.N.C. și a aplicării de tehnologii moderne, la finele anului 1975, s-au depășit indicatorii de plan la toate pavilioanele din cadrul fermei zootehnice. Printr-un număr mare al orelor de muncă patriotică, echipe de studenți sub conducerea dr. Liviu Rebreanu au terminat construcția Biobazei, un nou obiectiv în integrarea și cercetarea studenților.

Trăim în mijlocul „împărăției verzi” cum o mai numesc studenții, cea „împărăție”, pe suprafața căreia se văd tractoare conduse de studenți.

Nu putem să încheiem fără să amintim de acei studenți care pe perioada de practică, de muncă patriotică în timpul lor liber, au contribuit la turnarea fundațiilor, zidirea pereților, instalarea rețelei electrice pînă la realizarea acestui obiectiv. Acești studenți sînt: Marin Oprea, Vasile Deac, Dănuț Jurca, Stancu Miloș, Andrei Petre și alții.

TIMIȘOARA — gazda unui adevărat festival al sportului de masă

Intre 20-21 martie, Timișoara a fost gazda etapei finale a celei de a treia ediții a Cupei Tineretului la tenis de masă categoria studenți. Având în vedere amploarea acestei competiții la al cărui start s-au prezentat studenți și studente din 19 centre universitare, organizatorii au luat toate măsurile pentru a asigura condiții optime tuturor participanților, atât în timpul întrecerilor cât și în afara timpului de concurs. Ne-a surprins numărul mic de spectatori care au urmărit

întrecerea deși programarea în sala Olimpia s-a făcut tocmai pentru a atrage cât mai mulți spectatori din complexul studentesc, aceștia având și intrare liberă. Sistemul de disputare a meciurilor a fost cel mai adecvat, aducând în turneul final pe cei mai bine pre-

gătiți concurenți. La studente s-au calificat pentru turneul final: Grazel Katalin (I.M.F. Tg. Mureș), Wetzer Cornelia (anul II mecanică Timișoara), Tuleca Gabriela (anul I drept București) și Rusu Maria (Cluj-Napoca). Grazel Katalin și Tuleca Gabriela acumulează câte două victorii în turneul final și joacă pentru ocuparea primului loc. Bucureștenca sesizează punctul slab al adversarei și punc'ează cu precizie câștigând meciul și odată cu el cea de a III-a ediție a Cupei Tineretului. Pe locul II s-a clasat Grazel Katalin, iar pe locul III reprezentanta noastră Wetzer Cornelia. La studenți în turneul final s-au calificat Bistriceanu Petru (Brașov), Stănescu Dumitru (Iași), Popovici Florin (Hunedoara) și reprezentantul nostru Adîncu Radu.

După o serie de meciuri echilibrate dar foarte spectaculoase s-au conturat cei doi finaliști ai Cupei Tineretului. Aceștia au fost Stănescu Dumitru — Medicină generală Iași și Adîncu Radu — Electro II Timișoara. Pînă la finală, cei doi concurenți nu au pierdut nici un set pe tot parcursul întrecerii. Din păcate, reprezentantul nostru nu a mai jucat atît de precis ca în meciurile anterioare, greșind uneori copilărește deși a făcut eforturi extraordinare pentru a se concentra și a întoarce rezultatul. Ieșeanul câștigă în două seturi și urcă pe cea mai înaltă treaptă a podiului. Este urmat de Adîncu Radu și de Popovici Florin. Premiile atribuite de organizatori concurenților cu cele mai bune rezultate la învățătură, au revenit la studente, bucureștenca Tuleca Gabriela, iar la studenți, timișoreanului Adîncu Radu. Luînd cuvîntul la festivitatea de închidere, președintele Consiliului U.A.S.C. din Centru universitar Timișoara, Petru Andea, a apreciat calitatea jocurilor prestate de participanți, urîndu-le noi succese atît în domeniul sportului cit și pe linie profesională.

Impresii după concurs:

Tuleca Gabriela (București): Nu am mai participat la o astfel de competiție. În afară de tenis mă pasionează muzica folk. N-am reușit să ne cunoaștem noi între noi sportivii, poate era bine după concurs să se organizeze o masă rotundă, iar eu să cînt la chitară de fericită. Mă bucură titlul și promit mai mult*.

Papp Rudolf (Sibiu): Am o mare satisfacție că am participat la această competiție. Mă pasionează tenisul, dar sînt și arbitru de fotbal de categoria II-a. Sînt căsătorit și am trei copii, pe care vreau să-i inițiez în tenis.

Wetzer Cornelia (Timișoara): În 1974 am fost câștigătoare competiției. Acum pe primul plan e școala. Oricum, locul III nu mă mulțumește, cred că puteam mai mult.

Stănescu Dumitru, (Iași): Nivelul competiției a fost foarte ridicat. Am crezut tot timpul în victorie. Chiar dacă pierdeam setul II la Adîncu, tot nu puteam pierde finalul.

Grazel Katalin, (Tg. Mureș): Organizare excelentă. Sistemul turneului de disputare a meciurilor a fost cel mai adecvat. Sînt mulțumită cu locul II.

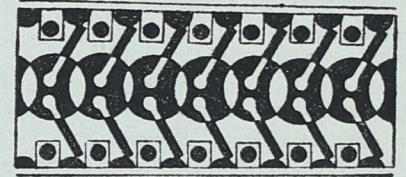
Niță Ioan, șeful comisiei sport pe centrul universitar Timișoara: M-a dezamăgit numărul mic de spectatori studenți din sala Olimpia. Îmbucurător, numărul mare de centre universitare și totodată buna pregătire a participanților.

Tothfalusi Irina, (Iași): Actuala campioană națională universitară, a participat în afara concursului. Nivelul întrecerilor a fost bun evident mai slab la fete. În cazul în care trebuia să-mi apar titlul cate-

goric mi-l mențineam. Bună organizarea dar puțini spectatori.

Donuțiu Ioan, student: Concursul a fost la nivelul competițiilor de masă de mare anvergură. Spectaculozitatea unor meciuri a smuls aplauze din tribună. Aș fi dorit un loc I pentru Timișoara. Și Adîncu a fost aproape.

Sălăjan Traian, membru al C.U.A.S.C. din centrul universitar Timișoara: Deși concursul a reunit așii din centrele universitare, nu toți concurenții s-au ridicat la pretențiile acestei competiții. Păcat că s-a limitat participarea doar pentru un student și o studentă pentru fiecare centru universitar.

Și totuși fotbalul...

Sala Olimpia din Timișoara a găzduit turneul final al campionatului național de volei masculin. Politehnica Timișoara a câștigat dreptul de participare alături de trei formații de mare calibru: Dinamo, Steaua și Explorări Baia Mare. O eventuală victorie ar fi accentuat și mai mult meritele echipei, dar cunoscînd valoarea adversarilor de ce să nu o spunem, nici noi nu am crezut într-o astfel de minune. Iar locul IV rămîne o performanță meritorie pentru elevii antrenorului Bodescu. La fel ca și locul II ocupat de studenta Susana Iarto la schi fond, în cadrul campionatelor naționale universitare de schi, care s-au desfășurat pe Paring. Să menționăm aici și locul 9 la schi fond băieți a lui Ioan Buzdugan, și locul 11 la slalom ocupat de Adrian Cravato.

Rugbiștii de la U. Timișoara câștigă în serie partidele disputate și în mod firesc, la meciurile echipei sînt prezenți tot mai mulți suporteri. Sperăm că ei își vor continua „marșul” spre turneul final, marș în care Dumitru și ceilalți nu mai pot fi „placați”, mai ales că Știința Petroșani ne va vizita aici la Timișoara în această primăvară. Dar nici aceste comportări meritorii ale studenților timișoreni, nici victoria facilă a handbaliștilor noștri cu Gunes în formație la trofeul Carpați, nici victoria Margaretei Mureșan asupra lui Nona Gaprindașvili... în sfîrșit, nimic nu poate împiedica pe iubitorii sportului din Timișoara să vorbească acum despre fotbal. Pentru simplul motiv că fotbalul este sportul rege, și poate pentru că Poli o acum pe locul IV în clasament. Desigur că alb-violeții, mai pot părăsi treapta aceasta a clasamentului dar prea mult nu se pot depărta de ea. Iar dacă îmi este permis un pronostic. Dembrovski și Păltinișan vor juca în cupa U.E.F.A. Dacă voi greși am să revin într-un alt articol, făcîndu-mi autocritica. Sper însă... să nu fie cazul.

● PE SCURT ● PE SCURT ●

● Handbaliștele de la „U” Timișoara și-au re-luat pregătirile pentru noul sezon competițional. Participarea la „Cupa Primăverii” este un bun prilej pentru antrenorul C. Lache de a apropia rezervele de valoarea titlurilor. Cu atît mai mult cu cît jucătoarele de bază nu participă la această competiție.

● „Cupa Primăverii” este un bun prilej de verificare și pentru handbaliștii de la Politehnica. Antrenorul Jude are la dispoziție un lot tînăr, fără nume mari, dar cu evidentă dorință de afirmare.

● Echipa de volei masculin Politehnica Timișoara, evoluează „conform așteptărilor” în turneul final al campionatului național de volei. Cunoaștem valoarea celorlalte trei competitori, dar credeam că în sport mai există și surprize. Măcar una de genul: Poli — Explorări 3-2!

● Conducerea clubului de fotbal Politehnica Timișoara organizează întîlniri între tehnicieni, jucători și susținători ai alb-violeților. Scopul — apropierea echipei de publicul spectator de a cărui sprijin are mare nevoie.

● Centrul universitar Craiova organizează ediția din acest an a Agronomiadei. Studenții I.A.T. vor concura la volei, handbal, fotbal, judo, tenis de masă și citeva probe atletice. Deci, cantitativ ei sînt la înălțime. Despre calitate, vor vorbi rezultatele obținute la Craiova.

● PE SCURT ● PE SCURT ●

„20 de sporturi olimpice“

La 24 Iunie 1894 „Congresul Internațional Athletic” întrunit în marea aulă a Sorbonei, sub președinția senatorului francez, Pierre de Coubertin a hotărît reluarea Jocurilor Olimpice, al căror ciclu antic fusese întrerupt în anul 393, prin edictul împăratului Teodosiu al Bizanțului.

Ca urmare, în anul 1896, la Atena are loc prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne.

La început lucrurile n-au mers de loc ușor. Atenei i s-a făcut onoarea debutului, în amintirea Olimpicii, dar, la început, guvernul grec refuză din motive financiare, Grecia nu era pregătită pentru marele eveniment. Totuși, datorită prestației lui Coubertin și apoi a generozității bancherului grec George Averoff din Alexandria care i-a asupra-și cheltuielile pentru reconstituirea în marmoră albă a bătrînelui stadion din Atena, pregătirile încep.

Stadionul, de formă eliptică, avea 260 m lungime și 140 m lățime, avînd o pistă presărată cu nisip fin cu o lungime în linie dreaptă de 232 m și turnante accentuate, care necesitau încetinirea ritmului în timpul alergărilor.

Coubertin a pregătit încă din 1864 un program al Jocurilor în care figurau și sporturile atletice (alergări, să-

rituri, aruncări), gimnastica (în care erau incluse și halterele și tragerea cu frînghia), scrima și luptele, tirul, sporturile nautice (iahting, canotaj, natație, polo pe apă), ciclism, călărie, jocuri atletice (tenis și cricket).

De la Atena, pentru prima oară, reunite, au pornit sporturile, împreună, pentru cucerirea lumii. Aceasta a însemnat foarte mult, într-o epocă în care, de pildă, președintele Federației belgiene de gimnastică îi scrie lui P. Coubertin în 1894: „Am crezut întotdeauna și mai cred și astăzi că gimnastica și sporturile sînt lucruri contrare!” sau, cînd cu un an mai tîrziu, președintele Uniunii franceze de tir îi scria indignat: „E de necrezut cum și-a putut cineva închipui că tirul va putea fi încorporat într-un ansamblu de sporturi!”.

La 6 aprilie, sub un soare strălucitor are loc ceremonia inaugurală. Stadionul Panatenaic e plin de lume; coruri și fanfare intonează cantata olimpică a compozitorului Spiridon Samaras. Nostalgia surdă după vremurile de glorie de altă dată stîrnește acum entuziasmul spectatorilor. Regele Greciei rostind laconica frază, proclamă deschiderea Jocurilor. Istoria Olimpicii modernă începe. La startul celorlalte sporturi se alinază reprezentanții din: Anglia, Australia, Austria, Bul-

garia, Chile, Danemarca, Elveția, Franța, Germania, S.U.A., Suedia, Ungaria și Grecia.

Nu putem vorbi de echipe naționale reprezentative, nici de sportivi pregătiți în mod special sau selecționați într-un anumit fel. Așa se explică faptul că mulți campioni binecunoscuți ai timpului, absentează la Jocuri. Englezii, de pildă, sînt mai curînd studenți în vacanță, pasionați de studii elenistice, decît sportivi consacrați. Mulți dintre concurenți nu știau nici măcar la ce probă vor lua parte, unii nu văzuseră în viața lor un disc, alții nu aveau echipament și trebuiau să-și rezeze pantalonii deasupra genunchilor, pentru a fi la moda sportivă. Întrecerea de înot, neavînd piscină a trebuit să se desfășoare în rada portului Pireu, iar probele de canotaj nu s-au mai ținut, pentru că, deslănțuindu-se o puternică furtună, bărcile aflate pe plaja Phalera au fost distruse.

Dar, spre mulțumirea generală, toată lumea a câștigat cite ceva: francezii s-au distins la ciclism și scrimă, englezii la tenis, grecii la tir, ungarul la natație etc. Dar cel mai câștigat a fost Coubertin; el a câștigat prima mare bătălie a idealului său, care va deveni peste ani, unul dintre idealurile tineretului lumii.

Lector DOINA COSTE

Gînd și meditație

MOD ...
 Acționa în luptă cu deosebită îndrăzneală. În curînd s-a spus: „E un om cu sînge rece”.
 DE ...
 Era un ins ciudat: făcea glume de treabă și treaba în glumă.
 A GÎNDI ...

A zărit fotoliul și a înțeles că nu e culmea deșteptăciunii să fii cu scaun la cap.

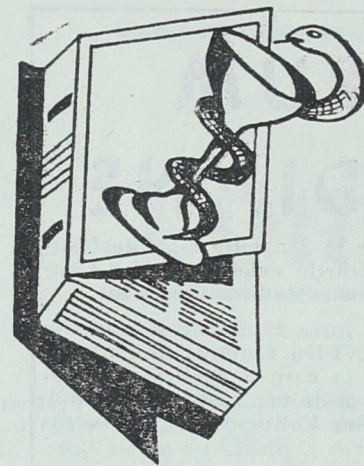
MDA ...

Vinovatul nedovedit e fachir. Stă pe ghimpi. Iepurele se angajează paznic. Doarme iepurește. Stînd lângă rege, a devenit nebun.

REPARTIȚIA ...

A renunțat la postul central pe care-l deținea pentru cel mai îndepărtat ungher al încăperii. A devenit astfel o floare de colț.

EMERIC SZEKELEY

Dicționar medical — umoristic de musafirme și nu numai...

- Imaginație — vizuile unui om treaz.
- Imitație — copie originală.
- Infatuat — plin de nimic.
- Infidelă — cea fidelă altuia.
- Ipohondrie — boala sănătosului.
- Jeg — epiderma unora.
- Jignire — ofensă cu adresă exactă.
- Jînd — poftă cu genele plecate.
- Jupon — intermediar între fustă și piele.
- Kilocalorie — căldură la kil.
- Labă — mină care dă palme.
- Laconic — pe-soană care vorbește cu rabat.
- Lactometru — lapte cumpărat cu metru.
- Lactovegetarian — animal care se hrănește cu vegetale ca să dea lapte.
- Lăuză — femeie mai ușoară cu 9 luni.
- Leac — medicament cu opinci.
- Lene — efortul de a nu face nimic.
- Limonadă — apă care te ia cu vorba dulce.
- Macrocefal — cap mare, fără să fie și un mare cap.
- Mahorcă — tutun rău de guă.
- Margarină — unt de vacă împiciată.
- Melancolie — tristețe care provine din nici un fel de motiv.
- Minor — aluat de om.
- Mironosiță — persoană cu miere pe buze și fiere pe limbă.

1 APRILIE
(Rebus - criptografic 1,5,7,2,6,2-1,5,2,5)

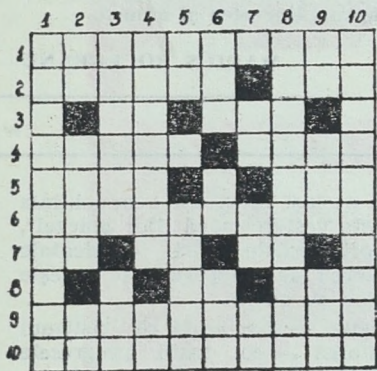
REBUS

1A ADMITERE
(Rebus - criptografic 1,6,5,8,3,4,3,2,4)

REBUS

REBUS Studiu

ORIZONTAL : 1) Masă de operații. 2) Pus pe note (se preferă cele înalte) — Sisteme binare (sing.). 3) Bune... la bibliografie! — Institutul pentru un învățător (abr.). 4) Sistem de coordonate... de studiu (pl.) — Răsuciri în dans! 5) Pauză... pauză... (pl.) — Spațiu cu trei dimensiuni... la infinit! 6) Duce la neînțelegere (pl.). 7) Legătură logică la o reacție în lanț — Imperceptibil! — Depozitat! 8) Pană... de scris! — Prima la dreapta! 9) La revedere... tovarășe profesor (trecută verbal!). 10) Bună de cap.

VERTICAL : 1) Depozitari într-o cutie la care ținem trup și suflet. 2) Una necunoscută! — Omletă... pescărească! — Conținește! 3) Subiectul билетelor după examene — Îi poartă interesul. 4) Asociația celor mai buni profesori — Zece teste! 5) Medic primar! — Vădu-

Emeric SZEKELY

vă! 6) Mai marele grupei (pl.) — Reostate! — Actualitatea moldovenească. 7) Nesărată! — Stană! — Pană... de scris. 8) Anturajul profesorilor. 9) La fel este în vacanță! — Mediatore în aria piramidelor — E în mină... la începutul sesiunii! 10) Făcută din interes.

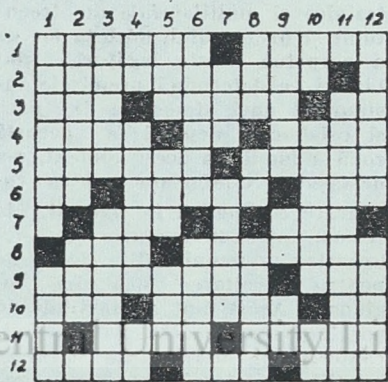
E. SZEKELY

Primăvară, cînt de tinerețe!

ORIZONTAL : 1. „Cîntec de primăvară”, din „Cîntecele-i noi”! — A lui „Noapte de mai”, e-un imn al primăverii. 2. „Oaspeții primăverii” îi cîntă în „Pasteluri”. 3. Păzește bogăția, de rod, de toamne-n vii — E glasul cel lăuntric, ce cheamă o iubire — Motivul... se ghicește. E doar la început! 4. Trezit la viață nouă, dă verde fir de iarbă — Simbolul de pămînturi, ce face dură apa — Un gust de alimente, ce scos e din cămară! 5. Ca apa ce hrănește lichid, a noastră viață — Cum omul învățat-a ca să se poarte-n lume. 6. Cu rîuri, flori, culoare, podoabă pentru fete — Franceza-i „Primăvară” pe-o pînză a poposit — Albastru de speranță, al zilelor senine. 7. Prezență solitară, chemîndu-se prin ramuri — De unde vin cocorii, vestind a primăvară. 8. Mulțimea care cîntă cu voci la unison — Cuprins de reverie, el vede nevăzutul. 9. Trubaduri de primăvară, codru l-au însuflețit — Sînt primăveri de viață pe-al timpului răboj. 10. Din iarnă o culoare în floarea primăverii — Fantastic chip există ca zmeul cel din basme — Un suris

care nu lasă nici urmă de-a dușmăni. 11. Golindu-i conținutul, e încă plin cu apă — Primăvara a cîntat-o în acorduri vieneze. 12. Fata din bucătărie rumenă și-mbieatoare — Tu, cea dintîi femeie, căzută în păcat — Un cadru de natură specific româneș.

VERTICAL : 1. O liră cunoscută, cu „Nervi de primăvară” — Cu-a-leile iubirii renaște-n primăvară. 2. Ca „Doina” lui Coșbuc, răsună-n note triste — A început căldura și plin e de putere. 3. E noua primăvară a albului bunic — „Vestitorii primăverii” ce cu glas plăcut i-anunță. 4. Bătut, e-n stare codrul întreg să îl dărîme — Un braț întins spre soare, cu dalbe flori de mai — Nu-i tocmai mai acuma; dar este — primăvară. 5. Îți stă

mereu în cale, pe drumurile vieții — Apa codrilor albastră, nuferi galbeni o încarcă — Final de bucurie acolo-n berărie. 6. Pe fundul mării-albastre mișcă făptura-i plătă — E fragedă natura în plină primăvară. 7. A primăverii jertfă, intrată în pămînt — Mîinile harnice ce-mbracă orașu-n strai curat. 8. Se spune că-i acidă, dar n-are ac să-nșepe — Și-n latinescul grai e mijlocul de fete! — Cînd ziua se confundă în neagra nopții ființă. 9. S-a-mpodobit natura în strai de sărbătoare — Dintîia sărutare, primară, posesivă — Din liniște se-aude pe strunele de liră! 10. Un sunet ce deschide, înalt, o simfonie! — Plăpîndă și firavă, în primăvara vieții — Culese enigmatică într-un final de vals. 11. Din „Nopțile”-i celebre, de martie ales-am. 12. E timpul cînd din vremuri livada e în floare — Un zgomot ce arată că-n jur e veselie.

GH. CRIȘAN

Epigrame

Studentilor care in sesiune frecventează des strandul:

La „Termal” dacă vi-ți duce
 Nu-i periculos de fel.
 Dar vedeți să nu v-apuce
 La examene... circel!

Studentilor ce practică Yoga in sesiune:

Faceți Yoga cum răsare
 Pîn-ce-apune soarele
 Dar nu scrieți, care urmare
 Teza... cu picioarele!

Studentelor care merg la examene in minijupe:

Nu-i nimic că se perindă
 Mini după preferințe
 Dar să nu se mai extindă
 Moda și la... cunoștințe!

N. JIVAN

Năravuri vechi. Sub securea călăului:

Socotiți că-i erezie,
 Dar pot pune capul jos,
 Că de-i dau bacșiș o mie,
 El mă taie mai frumos!...

Unui nedreptățit actor ratat:

S-au stins, ce-i drept, talent, putere,
 Dar e de-a dreptul strigător la cer;
 Cînd zugrăvești atîtea caractere,
 Să spună unii că n-ai... caracter!

Muzeul in criză de vizitatori:

Invitat de cei de sus
 Să mă duc, mi-am zis; hai fie!
 Dar de cîte ori m-am dus,
 N-am zărit nici o „stafie”!...

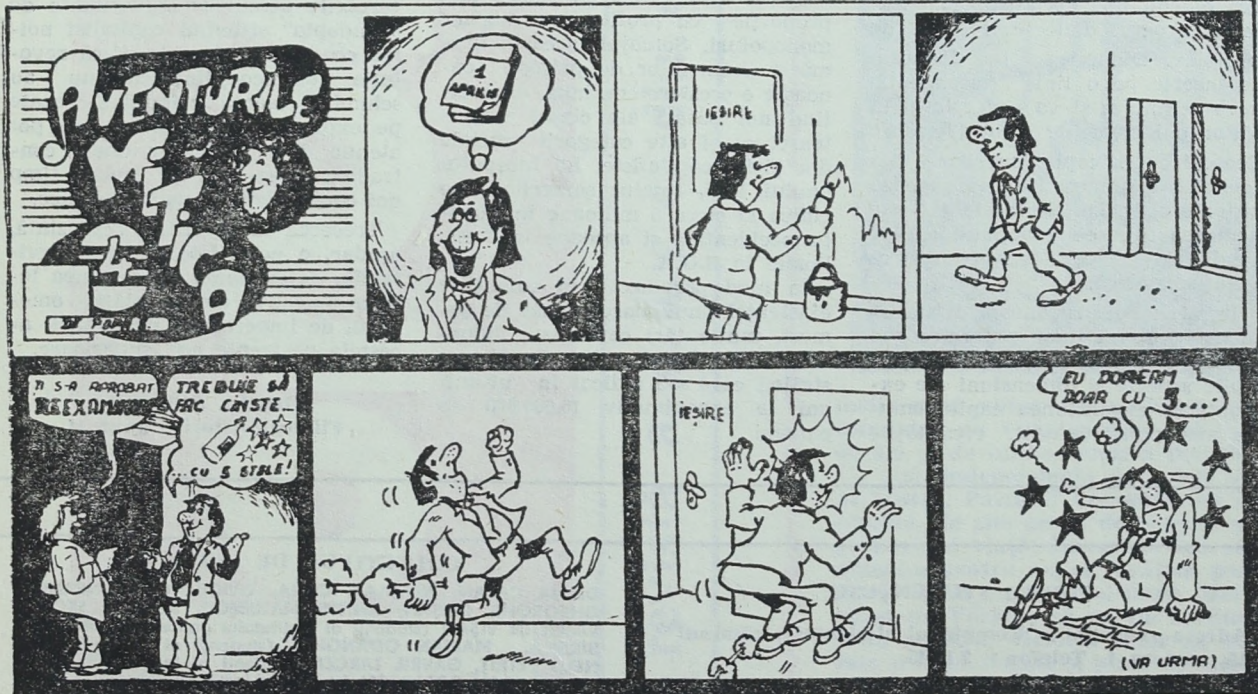
După lectura unui roman autobiografic:

Citîndu-i opera trimisă,
 Mîhnit, pe drept cuvînt mi-am zis!
 Decît o viață-asa descrisă,
 Mai bine s-ar lăsa... de scris!

Unui scriitor cu o largă arie de subiecte din viața reală:

Cuprinzînd în tot ce scrie,
 Mari întinderi din viață,
 Cum se poate să nu fie
 Scriitor de... suprafață?!

DIMITRIE JEGA

FORUM MERIDIANE

● Intre 28 martie și 2 aprilie s-au desfășurat la Dubrovnik lucrările celei de-a V-a Conferințe Mondiale pentru Studiul Viitorului.

● Sofia a găzduit între 29 martie și 3 aprilie lucrările celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar la care a participat o delegație română condusă de tovarășul Ilie Verdet, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

● Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a făcut în această lună, mai multe vizite, în țări latino-americane.

● În urma demisiei lui Harold Wilson, lider al partidului laburist și premier al guvernului britanic a fost desemnat James Callaghan.

● Luna aceasta, la Havana, a avut loc cea de-a doua reuniune a Comitetului Internațional de pregătire a celui de-al XI-lea Festival Mondial al tineretului și studenților.

● O rezoluție a Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului cere tuturor țărilor interzicerea recrutării de mercenari pe teritoriile lor și a livrării de arme Republicii Sud-Africane.

● Fratativele dintre delegațiile sovietică și americană în privința limitării înarmărilor strategice, continuă la Geneva.

● Republica Populară Angola și Portugalia au hotărât stabilirea de relații diplomatice la nivel de ambasada.

● La 25 aprilie vor avea loc în Portugalia primele alegeri libere după o perioadă de 50 de ani, pentru Adunarea legislativă.

● La Paris s-au desfășurat lucrările Comisiei mixte guvernamentale româno-franceze, finalizate prin amplificarea conlucrării bilaterale și încheierea unui protocol.

● Intre 3 și 9 martie au avut loc la Roma lucrările celui de-al 40-lea Congres al Partidului Socialist Italian, considerat un congres al unității P.S.I. Un loc de seamă în cadrul dezbaterilor a ocupat tema relațiilor dintre P.S.I. și P.C.I.

● În 1975, cheltuielile militare din lume au ajuns la 300 miliarde dolari.

● Primele lucrări ale SELA (Sistemul Economic Latino-American) s-au desfășurat la Caracas. Organizația a luat ființă la Ciudad de Panama, în octombrie 1975.

● Ediția de primăvară a tirului de la Leipzig a avut loc între 14 și 21 martie, România participând cu exponate din 10 ramuri ale economiei naționale.

● Lisabona a găzduit recent Conferința Națională a Partidului Comunist Portughez în cadrul căreia au fost relevate succesele forțelor democratice și progresiste portugheze.

● Conferința Partidului Comunist din Austria a avut loc la Viena, fiind consacrată analizei problemelor politicii economice.

● Terra numără în prezent, conform datelor statistice difuzate de O.N.U., peste 3.890.000.000 de locuitori.

● La 14 martie a avut loc în Franța cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor cantonale, care s-a soldat cu succese importante ale Uniunii Stîngi.

● La Berlin participă reprezentanți a 27 de partide în cadrul reuniunii grupului redacțional al proiectului de document al Conferinței partidelor comuniste și muncitorești din Europa.

● Reforme în învățămînt și măsuri în vederea democratizării vieții politice în Spania, au constituit elemente ale cererilor făcute în timpul marilor demonstrații studențești din Madrid și Zaragoza.

● Mișcarea actuală a studenților francezi pentru obținerea de reforme ale învățămîntului și garantarea locurilor de muncă pentru absolvenți s-a concretizat în luna martie în marile manifestații de la Montpellier (4.000 participanți), Saint-Etienne (1.500 participanți), Limoges (1.000 participanți), Strasbourg (300 participanți), după cum arată ziarul „l'Humanité”.

● Anul acesta are loc cea de-a 45-a aniversare a întemeierii Uniunii Tineretului Muncitor „Ho Și Mio” din R.D. Vietnam.

Pentru un viitor al păcii și colaborării internaționale

Anvergura străduințelor a tot mai multe dintre statele lumii în direcția destinderii și instaurării păcii, constituie actualmente o caracteristică esențială a vieții politice internaționale. O dovadă reală a acestui fapt este succesul Conferinței de la Helsinki, succesul contactelor diplomatice dintre diferite state în sensul extinderii cooperării și colaborării internaționale. Țara noastră este una dintre militantele cele mai active și consecvente pentru respectarea prevederilor Actului final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa. România dorește să transpună în realitate dezideratele unei păci durabile, contribuind la extinderea și întărirea unor relații de colaborare, prietenie și înțelegere deplină între toate statele lumii.

Tradiția seculară a coexistenței într-un cadru social istoric comun a popoarelor balcanice, legăturile trainice și multilaterale ale trecutului și prezentului, dorința lor de a perpetua aceste legături, sînt factori ce determină premisele instaurării unei atmosfere de pace și colaborare deplină în această zonă a lumii. În acest context, s-a desfășurat Conferința pentru cooperare economică în Balcani, la Atena, între 26 ianuarie și 5 februarie, cu semnificații deosebite pentru dezvoltarea colaborării regionale. Acest fapt a constituit un pas important pentru statele balcanice, iar întărirea și lărgirea relațiilor bilaterale înseamnă garantarea înfăptuirii securității și păcii în Balcani. Expresie a tendinței de accentuare a importanței acestor raporturi, ansamblul contactelor diplomatice, a întâlnirilor

la nivel înalt, reprezintă un factor major, o cale de înfăptuire grabnică a dezideratelor naționale și internaționale. Recenta vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu în Grecia este menită să întărească legăturile bilaterale, să contribuie din plin la dezvoltarea unei politici de prietenie și colaborare. Venită să întregască rezultatele convorbirilor la nivel înalt din mai 1975, de la București, dintre președintele României, Nicolae Ceaușescu și premierul grec Constantin Karamanlis, această vizită, făcută la invitația președintelui Republicii Elene, Constantin Tsatsos, s-a dovedit a fi deosebit de fructuoasă și generatoare de largi perspective. Au fost semnate Acordul pe termen lung de colaborare economică și cooperare industrială și tehnică, Acordul comercial pe termen lung și Acordul de plăți. Convorbirile oficiale româno-elene au însemnat și afirmarea punctelor de vedere comune referitoare la situația politică internațională. România și Grecia doresc oprirea cursei înarmărilor, dezarmarea generală și completă sub un control internațional strict și eficace, lichidarea subdezvoltării, instaurarea unei noi ordini economice internaționale. În legătură cu acestea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a declarat în decursul vizitei sale în Grecia, la încheierea convorbirilor oficiale: „Ținînd seama de schimbările fundamentale în raportul de forțe pe plan internațional, apreciez că există bune perspective pentru dezvoltarea colaborării dintre țările din Balcani. Fără nici o îndoială că colaborarea nu poate fi și nu este îndreptată împotriva nimănui, ci este numai în interesul popoarelor noastre, al colaborării cu

celelalte state vecine, cu popoarele din Europa și din întreaga lume”.

O expresie a prețuirii și recunoașterii largi de care țara noastră, președintele Nicolae Ceaușescu, se bucură pe toate meridianele, este și invitația făcută de emirul Kuwaitului, Sabah Al-Salem Al-Sabah, de a vizita această țară. Solii poporului român au fost primiți cu căldură, au avut loc convorbiri oficiale destinate să ofere un orizont amplu dezvoltării relațiilor dintre cele două țări și colaborării în diferite domenii. S-a acordat, în cursul acestei vizite, o importanță deosebită situației politice internaționale, situației din Orientul Mijlociu și actualei ordini economice mondiale. S-a relevat contribuția țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealiniate, a țărilor mici și mijlocii, la rezolvarea problemelor internaționale. A fost de asemenea subliniat rolul O.N.U. în viața statelor lumii. Rezultate fructuoase în interesul ambelor state, convergență de opinii, prietenie și respect reciproc, iată un bilanț mai mult decît succint al vizitei în Kuwait.

Zi de zi, politica de pace și prietenie între popoare a partidului și statului nostru se bucură de mereu mai multă prețuire și adevărate, de aprecieri mereu mai largi, făcîndu-ne să distingem cu claritate și convingere dorința de mai bine și mai frumos. Iar aceasta înseamnă progres economic, social, cultural, politic. Înseamnă progres uman, la care tinerii și vîrstnici ne dăm adevărate, pentru care organizația noastră revoluționară dă priosul, tinerețea și munca.

MARIUS BOCEREANU

Viitorul omenirii aparține socialismului și comunismului

„Contradicția fundamentală a epocii noastre — arată Programul P.C.R. — este contradicția dintre sistemul mondial capitalist, perimat din punct de vedere istoric și sistemul mondial socialist care asigură înfăptuirea aspirațiilor vitale ale popoarelor”. Aceasta este epoca unor mari prefaceri economice, sociale și naționale. Trecerea omenirii la socialism constituie un progres dialectic deosebit de complex. Dinamica socialismului se înscrie pe o linie ascendentă, ea a acumulat și va acumula și în viitor noi elemente calitative, spre deosebire de capitalism care și-a încheiat misiunea istorică. Criza sistemului mondial capitalist este urmarea firească a acțiunii legilor fundamentale care guvernează evoluția istorică.

În zilele noastre, lumea capitalistă este supusă unor puternice și adînci contradicții și confruntări. Noile aspecte și dimensiuni ale exploatarei, expansiunea capitalismului monopolist de stat, rivalitățile

în cadrul sistemului imperialist, implicațiile activității societăților multinaționale, criza energetică și a materiilor prime, criza monetară, inflația galopantă, se răsfrîng puternic asupra situației maselor muncitoare, adîncesc contradicțiile sociale și politice ale capitalismului.

Valoarea „beneficiilor” maselor largi se află într-o profundă disproporție cu profiturile marilor monopoluri. Șomajul, această dramă a „oamenilor de prisos”, cunoaște o creștere continuă, amenințînd noi păături ale clasei muncitoare, ea și alte categorii sociale din țările capitaliste. La începutul anului 1975, totalul șomerilor se ridică la circa 5 milioane în Europa occidentală și aproape la 7 milioane în S.U.A.

În mod paradoxal, în condițiile existenței unui mare număr de șomeri, multe țări capitaliste industrializate folosesc mîna de lucru străină care s-a ridicat în ultimii ani la aproximativ 15.000.000 de oameni.

În același timp, așa cum sublinia revista vest-germană „Der Spiegel”, în principalele țări occidentale „puterea de cumpărare se topește văzînd cu ochii”.

Toate acestea arată că sistemul capitalist — cu toate progresele înregistrate în dezvoltarea forțelor de producție în perioada postbelică, progrese limitate și inegale — rămîne vulnerabil și profund deficitar în compartimente esențiale ale situației economice, ea și ale raporturilor sociale; el nu poate rezolva marile probleme cu care este confruntat și împotriva este pus în fața unor contradicții noi și mai mari decît în trecut. Încercările cercurilor guvernante de a „adopta” sistemul capitalist noilor condiții pe care le oferă revoluția tehnico-stiințifică nu au schimbat esența orînduirii bazate pe exploatare și asuprire, ele pot atenua doar temporar unele contradicții, generînd în același timp noi contradicții și mai puternice.

Trecerea la socialism reprezintă, așadar, o necesitate istorică inevitabilă, determinată de acțiunea legilor obiective ale societății omeniești, de imperativul dezvoltării acesteia pe trepte noi, superioare.

VIOREL SCRECIU
Filologie-istorie, anul II

COLEGIUL DE REDACȚIE

LIVIU CRIȘAN (redactor șef), FRANCISC ALBERT, PETRU ANDEA, MARIUS BOCEREANU (redactor șef adjunct), VIOREL BOLDUREANU (secretar general de redacție), LIVIU NADIȘ (redactor șef adjunct), CRISTIAN TELESU.

FORUM STUDENȚESC

Adresa redacției: Complexul studențesc, căminul 15, camera 1. Telefon: 21945.

Permanența la sediu: zilnic între orele 14 și 15.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

DIANA CAZAN, NICOLAE CORA, OVIDIU CORDUNEANU, GHEORGHE CRIȘAN, ANITE MATEESCU, RODICA STOIE, VALENTIN VIȘAN (studenți ai Institutului politehnic), MIRCEA BIRSILA, MARIAN ODANGIU (studenți ai Universității), NELU PETRIȘ, GAVRIL TARCZA (studenți ai Institutului agronomic), IOAN ROMOȘAN (student al Institutului de medicină). Prezentarea grafică: ȘTEFAN ȘT. POPA, Mecanică, anul I.